

PONEDELJEK, 19. OKTOBER 2009

PRESEDSTVO: GOSPOD BUZEK

predsednik

(Seja se je začela ob 17.05)

1. Nadaljevanje zasedanja

Predsednik. – Razglašam, da se seja Evropskega parlamenta, ki je bila sklicana dne 8. oktobra 2009, nadaljuje.

2. Izjava predsedujočega

Predsednik. – Gospe in gospodje, preden začnemo s sejo, želim spregovoriti nekaj besed. Kot veste, je pred 10 dnevi poljski predsednik Lech Kaczyński podpisal Lizbonsko pogodbo. Prepričan sem, da smo korak bližje dokončanju procesa ratifikacije. Prav tako sem prepričan, da bo tudi v Češki republiki ratifikacija kmalu dokončana.

Obvestiti vas želim, da bo ta teden, v torek ob 15.00, prvič na vrsti čas za vprašanja, namenjena predsedniku Evropske komisije Joséju Manuelu Barrosu. Ta razprava predstavlja pomembno institucionalno spremembo. Zaradi tega bo sodelovanje Evropskega parlamenta s Komisijo znatno boljše. Pri tej zadevi sem sodeloval s predsedniki političnih skupin in predsednikom Barrosom in veseli me, da bo nov postopek postal stalnica pri planetarnih zasedanjih v Strasbourgu. Prepričan sem, da bodo naše razprave živahnejše in bodo še bolj odprle naše pogovore.

Gospe in gospodje, 10. oktobra smo obeležili mednarodni dan za odpravo smrtnih kazni. Od leta 2007 je ta dan tudi evropski dan proti smrtni kazni, s katerim izkazujemo našo odločenost in zavezanost proti tej nehumani praksi. Prav tako predstavljamo svoje stališče pri zagovarjanju svetovnega moratorija v skladu z deklaracijo Parlamenta, ki jo je podal v resoluciji leta 2007, in resolucijo Generalne skupščine Združenih narodov.

V izjavi za javnost dne 9. oktobra sem v svojem imenu in v imenu Evropskega parlamenta poudaril našo zavezanost k temu, da bi bila v Evropi, pa tudi drugje po svetu, odpravljena smrtna kazen. To je naša skupna dolžnost. Žal je v Evropi še vedno ena država, kjer izrekajo in izvajajo smrtno kazen. Ta država je Belorusija. Obsojamo izvajanje usmrtitev v Iranu, še posebej pa nas skrbi za Irance, ki so bili obsojeni na smrt po demonstracijah ob predsedniških volitvah v juniju. Predvsem pa nasprotujemo izrekanju smrtnih kazni mladostnim osebam in izpostaviti želim, da je letos 20. obletnica sprejetja Konvencije o otrokovih pravicah, ki izrecno prepoveduje usmrtitev mladostnih oseb.

Še naprej moramo odločno nasprotovati smrtni kazni in govoriti o državah, ki še naprej uporabljajo to obliko kazni v svetu. Skrbijo nas nedavni dogodki na Kitajskem, kjer je bilo 12 ljudi obsojenih na smrtno kazen po etničnih nemirih in nasilju v mestu Urumchi v provinci Xinjiang. Kljub resnim kaznivim dejanjem, ki so se junija zgodila v teh nemirih, pozivamo kitajske oblasti, da ohranijo standarde poštene sodne obravnave. Prav tako nas skrbijo primeri izrekanja in izvršitve smrtnih kazni v Združenih državah Amerike, zlasti v zvezni državi Ohio, kjer je bila usmrtitev z injekcijo zaradi večkratnih neuspešnih poskusov odložena.

Še enkrat želim ponoviti naš poziv vsem državam, ki še vedno izvajajo smrtno kazen, da jo odstranijo iz kazenskega zakonika, ali pa vzpostavijo moratorij na izrekanje in izvajanje smrtnih kazni, preden jo odpravijo.

(Aplavz)

3. Sprejetje zapisnika predhodne seje: glej zapisnik

4. Nadaljnje obravnavanje resolucij in stališč Parlamenta: glej zapisnik

5. Sestava Parlamenta: glej zapisnik

6. Sestava odborov in delegacij: glej zapisnik

7. Vprašanja za ustni odgovor in pisne izjave (predložitev): glej zapisnik

8. Predložitev dokumentov: glej zapisnik

9. Sklepi o nekaterih dokumentih: glej zapisnik

10. Peticije: glej zapisnik

11. Prerazporeditev sredstev: glej zapisnik

12. Podpis aktov, sprejetih v postopku soodločanja: glej zapisnik

13. Nadaljnja obravnava nerešenih zadev (člen 214 Poslovnika): glej zapisnik

14. Zahteva za nujni postopek

15. Razpored dela

Predsednik. – Razdeljena je bila zadnja različica osnutka dnevnega reda, kot je bil pripravljen na konferenci predsednikov na njihovem zasedanju v četrtek 15. oktobra 2009, v skladu s členom 137 Poslovnika.

Ponedeljek:

Bruno Gollnisch (NI). - (FR) Gospod predsednik, moj govor se nanaša na ponedeljkov dnevni red.

Osnutek dnevnega reda je bil izdan še preden smo dobili dokument, o katerem moramo glasovati, vključno z razpravo o treh primerih poslanske imunitete. Ti primeri poslanske imunitete so zelo pomembni, saj lahko vplivajo na pravico do uveljavljanja imunitete poslanca, ki je deležen političnega nasilja s strani vlade, političnega nasilja s strani sodišč, ali političnega nasilja s strani sodišč, ki jih izkorišča vlada prek tožilcev.

Opozarjam, da so ta vprašanja izginila iz razprave in to se mi zdi obžalovanja vredno. Ostaja samo eno glasovanje brez razprave o poročilu gospe Wallis, ki se nanaša na imuniteto gospoda Siwieca. To glasovanje brez razprave ne dopušča govorov, posledično pa tudi ne dovoljuje zadevnemu poslancu, da nastopi pred svojimi sovrstniki, pred kolegi poslanci. Menim, da je to obžalovanja vredno.

Na koncu želim spregovoriti nekaj besed o poročilu našega kolega poslanca gospoda Speronija, ki je bil sprejet z veliko večino – praktično ga je sprejel celoten Parlament – o odnosu francoskih oblasti, ki so našemu bivšemu kolegu poslancu gospodu Marchianiju odrekli pravico do imunitete v zvezi s prisluškovanjem telefonskih pogovorov, za kar je takšna imuniteta zagotovljena poslancem nacionalnih parlamentov.

Vedeti želim, kaj se je zgodilo s priporočili v poročilu gospoda Speronija, predvsem pa, kaj se je zgodilo s pritožbo, ki smo jo vložili na Sodišče Evropskih skupnosti.

Predsednik. – Podana ni bila nobena zahteva za razpravo o poslanski imuniteti. Zato bo jutri o tej zadevi potekalo glasovanje. Če bi bila podana zahteva, bi lahko to zadevo obravnavali na drugačen način. Razprava na dnevnem redu ni predvidena, zato ker o tej zadevi ni bil podan noben predlog.

Torek:

Predlagana ni bila nobena sprememba.

Sreda:

Od poslanske skupine Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) sem prejel zahtevo za spremembo naslova osnutka resolucije o svobodi obveščanja v Italiji in drugih državah članicah Evropske unije. Spremenjen naslov bi se glasil: Svoboda obveščanja v Evropski uniji.

Simon Busuttil, v imenu skupine PPE. – (MT) Gospod predsednik, skupno stališče, ki izhaja iz naše razprave iz prejšnjega meseca glede te resolucije, je bilo, da moramo obravnavati vprašanje svobode izražanja povsod, tako v Evropi, kot tudi zunaj nje. Vendar pa ne moremo razglasiti križarske vojne proti posamezni državi, gospod predsednik. Vprašanje Italije v tej resoluciji je v bistvu nacionalna politična razprava, mi, kot Evropski parlament, pa se ne smemo vmešavati v takšne razprave. Če bomo v naslovu te resolucije ohranili besedo Italija, bi s tem zavzeli nekakšno vlogo višjega sodišča, kar pa nismo, hkrati pa bi omajali avtoriteto in ugled naše institucije.

Podpiramo svobodo izražanja znotraj Evrope in zunaj nje, zato pozivamo vse tiste, ki se resnično zavzemajo za svobodo izražanja povsod, da glasujejo za spremembo naslova resolucije.

Manfred Weber, v imenu skupine PPE. – (DE) Gospod predsednik, rad bi podprl predlog in se zavzel zanj.

Ni vsako vprašanje v Evropi vprašanje za Evropo. Izvajamo subsidiarnost in v skupini Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) popolnoma zaupamo v naše kolege v parlamentu v Rimu in zaupamo v rimska sodišča, italijanska sodišča, ki lahko samostojno presodijo o tem, kaj je in kaj ni dobro za Italijo. Italijanski parlament je pravkar dokazal, da je neodvisen. Z veseljem razpravljamo o svobodi izražanja mnenja, ampak potem bi morali razpravljati tudi o svobodi izražanja mnenja v Evropski uniji. To mora biti jasno razvidno iz predloga in njegovega naslova in prav zaradi tega pozivamo k podpori našega predloga.

Hannes Swoboda, v imenu skupine S&D. – (DE) Gospod predsednik, gre za nekoliko ponižujočo predstavo. Že prej smo jasno povedali, da se je to začelo z italijanskim primerom, vendar se ne želimo osredotočiti na to. O svobodi izražanja mnenja v Evropi želimo povedati nekaj na splošno. Prav zaradi tega samo izbrali tak naslov; gre za primer, ki se je začel v Italiji, gre pa tudi za splošne izjave.

Ne bi smeli poskušati narediti vsega. Že več tednov skušamo vedno znova in znova pustiti prvi primer ob strani. Bodimo pošten: če trdite, da želimo zagovarjati Berlusconi, ne glede na to, kaj naredi, je to odkrito stališče, vendar pa se sedaj obnašate, kot da bi radi bili nepristranski, objektivni. Ostanimo pri tem naslovu. To je razumno.

(Aplavz)

(Parlament je zavrnil predlog)

Četrtek:

Predlagana ni bila nobena sprememba.

(Dnevni red je bil sprejet) ⁽¹⁾

Hannes Swoboda (S&D). – (DE) Gospod predsednik, imam kratko pripombo in prošnjo za vas: v četrtek bomo med drugim razpravljali tudi o groznih usmrtitvah v Iranu, ki so popolnoma nesprejemljive in se pogosto izrekajo za tako imenovana kazniva dejanja, ki se v skladu z našim občutkom za pravico niti ne preganjajo.

Izkoristiti bi morali to priložnost in jasno povedati – mogoče bi morali tudi vi izjaviti, tako kot Svet, da zaradi nasprotovanja nasilju obsojamo teroristično nasilje na splošno, tudi če je uperjeno proti vladnim organom v Iranu. Menim, da bi bilo naše objektivno stališče trdnjše, če bi jasno povedali, da napad, ki je terjal življenja 42 ljudi, ni v skladu z našo politiko. Načelno nasprotujemo nasilju, smrtni kazni in terorističnemu nasilju.

16. Enominutni govori o zadevah političnega pomena

Predsednik. – Naslednja točka so enominutni govori o zadevah političnega pomena.

⁽¹⁾ Druge spremembe dnevnega reda: glej zapisnik

Arturs Krišjānis Kariņš (PPE). – (LV) Gospod predsednik, celotna Evropska unija čuti globalno gospodarsko krizo, vendar pa je imela recesija najhujše posledice v Baltskih državah. Za te države je pot iz gospodarske krize tesno povezana s popolnim preходом na evro. Čeprav so od leta 2005 vse baltske valute neposredno drseče vezane na evro, se zaradi uradnih maastrichtskih meril ne morejo v celoti pridružiti evrskemu območju. Zato politika nizkih obrestnih mer Evropske centralne banke, ki je privedla do posojilnega in nepremičninskega balona, negativno vpliva na baltske države, saj pri tem ne morejo uživati prednosti, ki jih prinaša stabilnost tečajev. Pozivam vas, da sprejmete politično odločitev, s katero bo mogoče izjemoma evro uvesti tudi v baltskih državah. Mala gospodarstva teh držav ne ogrožajo evrskega območja. Grožnja predstavlja nestabilnost v regiji, če bodo te države ostale izven evrskega območja. Zahvaljujem se vam za pozornost.

Alexander Mirsky (S&D). – (LV) Gospe in gospodje, gospod predsednik, rad bi vas opozoril na zelo nevarne gospodarske razmere v Republiki Latviji. Trenutno država načrtuje zaprtje 50 % bolnišnic. V nekaterih regijah je brezposelnost 25-odstotna. V Latgaleju je brez službe ostalo 50 % delavcev. Delo je zgubilo 30 % policistov, 30 % učiteljev in 30 % zdravnikov. Davčne reforme, namenjene povečanju davka, bodo pripeljale do popolnega zloma gospodarstva. V teh razmerah Latviji namesto pomoči ponujajo posojila, kar zahteva še večje krčenje zelo majhnega proračuna. Stvari so šle tako daleč, da nekateri švedski ministri sedaj dobesedno izsiljujejo latvijsko vlado in zahtevajo zmanjšanje financiranja. Vse to je pripeljalo do socialne bombe ...

Luigi de Magistris (ALDE). – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, menim, da bi moral biti Parlament zelo zaskrbljen zaradi zadnjega poročila Organizacije Združenih narodov za prehrano in kmetijstvo.

Medtem ko nekatere vlade v Evropski uniji, nedavno tudi italijanska vlada, še naprej označujejo priseljevanje kot kaznivo dejanje, kršijo pravice azila in brez razlikovanja zavračajo vstop, menim, da potrebujemo tesno sodelovanje, saj je sramota, da v Afriki, na Bližnjem vzhodu in v Aziji še vedno obstaja takšna stopnja revščine, kot jo opisuje FAO. Sodelovanje ne pomeni izvajanja nesmiselnih projektov, ki ustvarjajo posle za nekatera stara podjetja, ampak pomoč tem državam, da se postavijo na noge.

Druga sramota, ki jo mora obravnavati Parlament, je privatizacija vode, nekaj pri čemer sodelujejo nekatere vlade v EU. Voda je vir, ki pripada vsem, temeljna dobrina, ne pa blago v rokah multinacionalk.

Karima Delli (Verts/ALE). – (FR) Gospod predsednik, moj govor se nanaša na slabšanje delovnih razmer v Evropi.

Danes skoraj polovica delavcev v svetu zasluži manj kot 2 USD na dan. 12,3 milijona ljudi je še vedno žrtev suženjstva, več kot 200 milijonov otrok pa mora delati. V Evropi se vsak dan poveča število revnih zaposlenih, vsako leto pa Mednarodna organizacija dela zabeleži 160 000 smrtnih žrtev zaradi neustrezne zaščite pri delu.

V tem kontekstu želim poudariti našo odgovornost do vseh tistih, ki so jim odvzete pravica do dela in socialne pravice, ki delajo v neprimernih pogojih, do teh milijonov delavcev, ki psihično in fizično trpijo, ki se občasno zatečejo k samomoru ali so žrtve raka ali kroničnih bolezni, ki so posledica delovnih pogojev. Čas je, da prenehamo z religijo, ki narekuje, da moramo delati še bolj trdo, ter zaustaviti to tekmo za dobičke in kratkoročno konkurenčnost. V naslednjih letih mora biti ena izmed glavnih prednostnih nalog Unije zagotavljanje pravice do dostojnega dela in krepitev delavskega prava.

Janusz Wojciechowski (ECR). – (PL) Gospod predsednik, Organizacija Združenih narodov za prehrano in kmetijstvo je nedavno pripravila poročilo, v katerem navaja, da se mora svetovna proizvodnja hrane do leta 2050 povečati vsaj za 70 %, če se želimo izogniti lakoti. Gre za potrditev očitne resnice. Vsi vemo, da se število ljudi v svetu povečuje, medtem ko se zmanjšuje razpoložljiva površina obdelovalne zemlje. Medtem kmetijska politika Evropske unije pod pretvezo skrbi za tržna načela in izboljševanja konkurenčnosti v kmetijstvu temelji na sistematskem zmanjševanju kmetijske proizvodnje v skoraj vseh sektorjih. Ob upoštevanju svetovnih smernic se lahko ta politika izkaže za usodno in povzroči lakoto v ne tako oddaljeni prihodnosti.

Menim, da v Evropski uniji potrebujemo temeljne spremembe v političnem pristopu do kmetijstva in njegovih problemov. Resnično moramo skrbeti za zanesljivo preskrbo s hrano na naši celini. Dovolj je politike omejevanja kmetijstva, saj gre za politiko, ki je kratkovidna in brez domišljije.

Bairbre de Brún (GUE/NGL). – (GA) Gospod predsednik, pred približno tremi leti se je britanska vlada zavezala, da bo sprejela zakon o javni rabi irskega jezika ter tako zaščitila in pripomogla k razvoju irskega jezika na Severnem Irskem. Zakonodaja za zaščito pravic irsko govorečih je pomemben del mirovnega in pravnega procesa.

Kot takšen mora imeti irski jezik enako zakonsko zaščito, kot matični jeziki na jugu Irske, na Škotskem in v Walesu.

Po treh letih zakonodaja še vedno ni v veljavi.

Hvaležna bi vam bila, gospod predsednik, če bi govorili s pristojnim izvršilnim organom v Belfastu o pomembnosti in vplivu večjezičnosti na splošno.

Enajst let po podpisu velikonočnega sporazuma in tri leta po podpisu sporazuma v St. Andrews je za nas nujno, da začne veljati zakon o javni rabi irskega jezika, da se tako uredijo pravice irsko govorečih ljudi na Severnem Irskem.

Predsednik. – Hvala. O tej zadevi prosim posredujte pisno zahtevo.

John Bufton (EFD). – Gospod predsednik, Wales je trenutno glavni upravičenec do sredstev iz programa strukturnih skladov za obdobje 2007–2013. Denar je usmerjen zlasti v razvoj trajnostne gospodarske rasti in ustvarjanje novih delovnih mest. Zahodni Wales in Valleys v skladu s trenutnimi strukturnimi skladi prejmeta najvišjo podporo, kar je tudi prav.

Številni menijo, da je Združeno kraljestvo država, v kateri živijo bogati. Zelo malo ljudi pa pozna resnico o obsegu revščine in brezposelnosti v Walesu. Valleys je bil praktično uničen z zaprtjem velikih industrij, ki so bile nekoč hrbtenica marljivih skupnosti. Danes so rudniki zaprti. Tovarne, ki so zrasle na njihovem mestu, iščejo delovno silo drugje. Skupnosti, ki so uspevale zaradi teh zaposlenih, niso izgubile le delovnih mest, ampak tudi namen in pripadnost.

Ker si vedno več držav prizadeva, da bi se pridružile EU, me skrbi, da bo Wales priča, kako bo tako potrebna pomoč odtekala v nove države članice. Komisijo in Svet pozivam, naj zagotovita, da bo Wales, prek ugodnih začasnih rešitev prejel zadostna sredstva, ko se bo trenutno obdobje strukturnih skladov v letu 2013 zaključilo.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Gospod predsednik, izjemno nevarna jedrska elektrarna v Temelínu, v kateri je bilo od leta 2000 že 127 incidentov, je zelo blizu mojega kraja v Zgornji Avstriji, obstaja pa tudi druga, blizu Dunaja, v kraju Mochovce v Slovaški republiki. Skupaj predstavljata neprijeten koktajl starega sovjetskega projektiranja in ameriškega inženirstva. S pravnega vidika je problematično celotno vprašanje, saj se presoje vpliva na okolje v nobeni državi ne izvajajo v skladu z evropsko zakonodajo. Stranke v postopkih nimajo možnosti uporabe sodne presoje pravnomočnega sklepa. To je v nasprotju s členom 10 Direktive Skupnosti o presoji vplivov na okolje.

Rad bi izkoristil to priložnost in pozval Skupnost, naj odločno nasprotuje temu gradbenemu projektu.

Georgios Papastamkos (PPE). – (EL) Gospod predsednik, glede na obnovitev in okrepitev pogajanj v Dohi in priprave na ministrsko konferenco STO, ki bo potekala konec novembra v Ženevi, pozivamo k poglobljeni razpravi s Komisijo, da bomo tako lahko skupaj določili pogajalska stališča Evropske unije v luči izvajanja Lizbonske pogodbe. Prav tako Komisijo v zvezi s kmetijskim sektorjem pozivamo, da v celoti spoštuje svoj pogajalski mandat in da ne predvideva nobenih novih reform, predvsem pa, da ne predvideva ponovnega pregleda v letu 2013. Povedano drugače, ne želimo prenatrženih reform skupne kmetijske politike skozi zadnja vrata ali takšnih, ki bi bile vsiljene od zgoraj.

Alajos Mészáros (PPE). – (HU) Gospod predsednik, hvalevredno je, če politik želi za svojo državo zagotoviti največje možne ugodnosti. To vsi počnemo in pri tem v mislih ohranjamo interese volivcev. Vendar pa prednosti ni mogoče pridobiti v škodo druge osebe, prav tako pa na noben način to ne sme biti posledica izsiljevanja.

Češki predsednik Václav Klaus nas je vse presenetil s svojo taktiko blokiranja Lizbonske pogodbe. Ta človek, ki je začel svoje politično življenje kot reformator, si je izmisлил zahteve, ki so v sramoto njemu samemu in tudi njegovi državi. Nesprejemljivo je povezovati podpis Lizbonske pogodbe z imuniteto Beneševih dekretov. Z Beneševimi dekreti, ki so bili sprejeti leta 1945, je bilo uveljavljeno načelo skupinskega kaznovanja, kar je evropskemu pravnemu redu povsem tuje. V skladu s temi zakoni je bilo več milijonom nedolžnih civilistom odvzeto državljanstvo, prav tako pa so bili nasilno pregnani iz države, v kateri so se rodili, le zaradi tega, ker je bil njihov materni jezik nemščina ali madžarščina.

Glede na naš evropski pravni red ne moremo dopustiti kršitve človekovih pravic in osebnih svoboščin v nobeni obliki. Vendar Václav Klaus ravno to zahteva od nas.

Chrysoula Paliadeli (S&D). – (EL) Gospod predsednik, nedavna ugrabitev Athanasiosa Lerounisa, predsednika nevladne organizacije „Grški prostovoljci“, je zadnja v seriji ugrabitev na kaotičnem področju med Pakistanom in Afganistanom, ki zadeva poljske, britanske, španske, kitajske in kanadske državljane, večina katerih je bila usmrčena. Prebivalci na tem območju, poznanem tudi pod imenom Kafiristan, kar pomeni deželo nevernih, se borijo za svoja načela, običaje in tradicije v sovražnem okolju, ki postopoma prevzema nadzor.

Gospod Lerounis in njegova skupina so učinkovito sodelovali s plemenom Kalash skoraj petnajst let, v tem času pa jim je uspelo izboljšati življenjske pogoje v tej izolirani skupnosti.

Pozivamo poslance Evropskega parlamenta, da uporabijo svoje moči in pomagajo pri reševanju prostovoljca, ki je večji del svojega odraslega življenja namenil razumevanju skupnosti v osrednji Aziji, ki ji grozi izumrtje.

Harlem Désir (S&D). – (FR) Gospod predsednik, gospe in gospodje, dve državi članici – Francija in Združeno kraljestvo – sta najavili, da nameravata v Afganistan poslati begunce, ki so prišli v Evropo, da bi si tako rešili življenja.

Ne verjamem, da si lahko še vedno zatiskamo oči, kljub zelo resnim grožnjam za njihova življenja. Britanski časopis, *The Guardian*, je v oktobru poročal, da so bili nekateri afganistanski begunci, ki jih je izgnala Avstralija, ubiti po prihodu nazaj v državo.

Prepričan sem, da je vse to v nasprotju z vsemi našimi mednarodnimi zavezami.

Evropska komisija je v akcijskem načrtu iz junija 2008 sama navedla, da zakonodajni ukrepi za zmanjšanje nezakonitega priseljevanja ne smejo voditi v odrekanje dostopa do zaščite beguncem znotraj Evropske unije, Visoki komisar za begunce pri Združenih narodih pa je opozoril Evropsko komisijo pred poskusi spodkopavanja pomena Ženevske konvencije in drugih dodatnih oblik zaščite, namenjenih zagotavljanju, da afganistanski begunci niso izgnani v Afganistan.

Veliko število poslancev v EP iz štirih različnih skupin je podpisalo poziv na to temo. Pozivam vas, gospod predsednik, da se pogovorite z Evropsko komisijo, Francijo in Združenim kraljestvom, naš Parlament pa mora obravnavati to vprašanje, da bi tako preprečil kršenje uveljavljanja pravice do azila.

Ramon Tremosa i Balcells (ALDE). – Gospod predsednik, obsoditi želim omejitve, ki veljajo za katalonščino v Španiji. Izrecneje, sklicujem se na avtonomno vlado v skupnosti Valencia, ki je leta 2007 ukinila TV oddajnika La za Carrasqueta in Mondúver. Nekateri drugi televizijski oddajniki bodo ukinjeni v prihodnjih mesecih.

Ti TV oddajniki omogočajo gledanje katalonske televizije v Valenciji. Avtonomna vlada v Valenciji deluje v nasprotju z Direktivo o avdiovizualnih medijskih storitvah, ki zagotavlja prosto izmenjavo televizijskih vsebin med evropskimi državami. Znotraj EU obstaja kulturna svoboda, vendar pa ta znotraj Španije – za Katalonsko televizijo – ne obstaja. Gre za žalosten paradoks, na katerega sem vas to popoldne želel opozoriti.

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Gospod predsednik, gospe in gospodje, „enako plačilo za enako delo“ je načelo Pogodbe iz leta 1957, na podlagi katere je bila ustanovljena Evropska skupnost. To načelo danes še vedno predstavlja pomembno temo, saj še vedno prihaja do razlik v dohodku, čeprav vedno več žensk zaseda vodilne položaje. Nedoumljivo je, da ženske samo zaradi tega, ker so ženske in ne moški, prejemajo nižjo plačo za isto delo, predvsem za enak standard dela. Prednosti za sodobno demokratično družbo, ko bo končno začela izvajati to načelo, kar bi morali zahtevati, so vsem dobro poznane in očitne. Zato menim, da je treba nekaj storiti za izboljšanje trenutno veljavnih zakonov in preglednosti plač. Majhen primer je Avstrija, kjer razlika v dohodku znaša približno 28 %.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE). – (ES) Gospod predsednik, obsoditi želim dogodek, ki se v desetih letih vladavine kralja Mohammeda VI v Maroku še ni zgodil: dejstvo, da bo maroško vojaško sodišče sodilo sedmim saharskim borcem za neodvisnost zaradi sodelovanja s sovražnikom, obsodba, ki lahko pripelje do izreka smrtne kazni.

To se ni zgodilo vse od časa vladavine kralja Hassana II. Civilist še nikoli ni bil postavljen na zatožno klop vojaškega sodišča. To pomeni, da se v nekdanji španski koloniji represija ponovno stopnjuje.

Medtem ko je tišina s strani Evropske unije, ki izkazuje sokrivdo, osupljiva, je tišina s strani španske vlade še resnejša, saj je ravno ona kriva za trenutne razmere v Zahodni Sahari, ker je zapustila to območje.

Moje vprašanje je torej zelo neposredno: ali gre za maroški režim, s katerim si želimo posebnih odnosov? Ali gre za režim, s katerim želimo vzpostaviti prijateljski odnos in obojestransko spoštovanje? Kolikokrat bomo še morali biti tiho v zvezi s tem, kar se dogaja v Zahodni Sahari?

Ali je to način, kako nameravajo rešiti težave, s katerimi se trenutno spopada njihovo celotno prebivalstvo? Ravno sedaj, v sklopu teh pogajanj, bi se morali jasno in odločno odzvati na te razmere.

Petru Constantin Luhan (PPE). – (RO) Evropska unija je izbrala 1 636 mejnih točk za nadzorne točke pri vstopu na ozemlje EU, vsako leto pa je opravljenih približno 900 milijonov prehodov čez mejo. Prihajam iz regije, ki leži na zunanji meji Evropske unije in se zelo dobro zavedam težav, s katerimi se srečujejo carinski organi. Zato menim, da bi morali to vprašanje zelo resno obravnavati in ponovno preučiti mandat agencije Frontex.

Frontex se trenutno spopada s številnimi problemi. Države članice morajo na primer aktivneje sodelovati na zunanjih mejah Evropske unije. Več pozornosti je treba nameniti sodelovanju s tretjimi državami, ki so v številnih primerih matične države ali tranzitne države za nezakonito priseljevanje. Stockholmski program dejansko pomaga okrepiti sodelovanje Frontex, tako da bo lahko imela ta agencija ključno vlogo v prihodnjem celovitem mehanizmu za nadzor meja EU.

Artur Zasada (PPE). – (PL) Gospod predsednik, zaradi vse večjih količin tovarov, ki potuje od severa na jug celine, in zaradi premajhnega števila prometnih koridorjev želim izpostaviti pomen srednjeevropskega prometnega koridorja, cesto 65 CETC. Ta vključuje cestni, celinsko plovni in železniški promet skozi področje, ki povezuje Baltsko morje z Jadranskim in poteka od Švedske skozi Poljsko, Češko republiko, Slovaško, Madžarsko in Hrvaško.

Koridor bi predstavljal os regionalnega razvoja za celotno območje, skozi katero poteka. V celoti bi bil skladen z načeli intermodalnosti in bi uravnoteženo vplival na naravno okolje. Pomagal bi pri povečanju hitrosti socialnega in gospodarskega razvoja v velikem delu Evropske unije s povečanjem hitrosti in obsega trgovine med državami iz regije Baltskega morja in državami sredozemske in jadranske regije.

Kot poslanec v EP, pa tudi kot strokovnjak, ki je že več let povezan s prometno industrijo, sem dolžan pozvati k podpori projekta CETC. Popolnoma si zasluži, da je vključen v obstoječe omrežje TNT vseevropskih prometnih koridorjev.

Sylvie Guillaume (S&D). – (FR) Gospod predsednik, po odstranitvi „džungelskega“ taborišča konec septembra v Calaisu želim obsoditi organiziranje prisilnega vračanja v Afganistan, državo, v kateri vlada popoln kaos, za katerega sta poskrbeli Francija in Združeno kraljestvo.

Prav tako kot moj kolega gospod Désir, ki je govoril pred mano, tudi sama pozivam Evropsko komisijo, da pritisne na države članice, naj prenehajo ogrožati življenja teh ljudi, s tem ko jih prisilno vračajo v Afganistan.

Vemo, da ti priseljenci ne morejo zaprositi za azil v Franciji v skladu z Dublinsko uredbo II, saj bodo izgnani v Italijo ali Grčijo, kjer pa so pogoji pridržanja nesprejemljivi, možnosti, da bo njihovim prošnjam za azil ugodeno, pa majhne.

Zaradi odstranitve „džungelskega“ taborišča je tragedija, ki so jo utrpeli ti priseljenci, ki potrebujejo zaščito, le še hujša. V nasprotju s cilji, ki so jih zastavile francoske oblasti, so bili ti priseljenci zaradi zaprtja taborišča še bolj ranljivi, prav tako pa je še večja verjetnost, da bodo pristali v rokah trgovcev z ljudmi, ki jih to prav nič ne skrbi.

Ravno sedaj ne smemo pozabiti, da bo verodostojnost azilnega sistema ogrožena, če z njim ne moremo zaščititi ljudi, ki to zaščito potrebujejo.

Proinsias De Rossa (S&D). – Gospod predsednik, pozdravljam, da je Svet Združenih narodov za človekove pravice sprejel priporočila, ki izhajajo iz Goldstonovega poročila in pozive k odpravi nezakonite zasedbe Gaze, zaradi katere trpi toliko ljudi. Predlagam, da bi morali naši ustrezni parlamentarni odbori sedaj nemudoma preučiti, kako naj ukrepa Evropska unija, da bi zagotovila učinkovito izvajanje Goldstonovih priporočil.

Šokiran sem bil, ko so štiri članice Unije – Italija, Nizozemska, Madžarska in Slovaška – glasovale proti resoluciji HRC. Človekove pravice in mednarodno pravo nista neobvezna dodatka, ki ju je mogoče zagovarjati ali ignorirati glede na ustrezne politične prednosti. Vse naše države članice morajo zagovarjati mednarodno

pravo in človekove pravice, brez bojazni ali koristi, sicer bo načet naš ugled svetovne sile, ki si prizadeva za pravico – pa tudi kot poštenega sogovornika v prizadevanjih za mir na Bližnjem vzhodu.

Na koncu vas želim pozvati, da v duhu Lizbonske pogodbe vztrajate na tem, da Komisija ali Svet v prihodnjem tednu ne podpišeta nobenih novih sporazumov.

Tomasz Piotr Poręba (ECR). – (PL) Gospod predsednik, v drugi polovici septembra tega leta sta Rusija in Belorusija izvedli vojaške vaje pod imeni „Zahod 2009“ in „Jezero Lagoda 2009“. Šlo je za najboljše tovrstne vojaške vaje na zahodni meji Rusije od konca hladne vojne. Podoben obseg vojaških vaj je potekal leta 1981 na vrhuncu hladne vojne. Zanimivo je, da se je faza „Zahod 2009“ začela 18. septembra, kar se skoraj popolnoma ujema z datumom 70. obletnice sovjetske invazije na Poljsko. Del vaj je potekal v ustju zaliva Gdańsk, za „Jezero Lagoda“ 2009 pa strokovnjaki menijo, da predstavlja priprave na morebiten napad na Baltske države in Finsko.

Kljub očitnim sovražnim dejanjem s strani Ruske federacije, sta Evropska unija in NATO ostala pasivna. Še vedno nista razvila obrambne strategije za primer invazije z vzhoda, saj nekatere države in članice NATA menijo, da gre za politično preobčutljivo vprašanje.

Glede na bližajoči vrh EU-Rusija, pa tudi ob upoštevanju dejstev, ki sem jih navedel, sem Svetu Evropske unije predložil vprašanje v zvezi s to zadevo.

Gabriel Mato Adrover (PPE). – (ES) Gospod predsednik, sporazumov se je treba držati, pravila pa so zavezujoča za vse enako. Čeprav se zdi ta izjava očitna, to v realnosti ne drži, ko govorimo o pridružitvenem sporazumu med Evropsko unijo in Marokom, ki vsebuje dosledne nepravilnosti, kar je navedel tudi Evropski urad za boj proti goljufijam.

Španski proizvajalci paradižnika, predvsem na Kanarskih otokih, preživljajo težke časa in želijo, da se sporazum spoštuje, prav tako pa želijo vedeti, kaj namerava Komisija storiti glede novega sporazuma, o katerem še vedno potekajo pogajanja: ali je bilo ponujeno povečanje prednostne kvote paradižnika in pod kakšnimi pogoji, ali bo spremenjen sistem vhodne cene, da bi bilo v prihodnje mogoče preprečiti kršitve, in ali bodo uveljavljene zahteve glede zdravja rastlin, ki se zahtevajo od evropskih proizvajalcev.

Ko govorimo o sporazumih, tudi pridelovalci banan z veliko zaskrbljenostjo spremljajo pogajanja, v nekaterih primerih dvostranska pogajanja s tretjimi državami, saj bi lahko imeli takšni posli nepopravljive posledice, če ne bodo usklajeni s kompenzacijskimi ukrepi.

V obeh primerih Komisija ne more zapustiti svojih pridelovalcev, mi pa tega ne smemo dopustiti.

Françoise Castex (S&D). – (FR) Gospod predsednik, opozoriti vas želim na aretacijo Mohammada Othmana, 33-letnega palestinskega borca za človekove pravice in podpornika nenasilne kampanje civilne družbe proti bojkotu, odsvojitvi in sankcioniranju.

Mohammada Othmana so 22. septembra aretirale izraelske oblasti. Izraelska vojska od takrat nenehno podaljšuje obdobje pridržanja. Vojaški sodnik naj bi odločal o njegovem pridržanju v torek, 20. oktobra – t.j. jutri.

Gospod predsednik, v imenu Evropskega parlamenta vas pozivam, da ukrepate in zagotovite, da bo ta borec za človekove pravice, katerega kaznivo dejanje je izmišljeno, izpuščen.

Ta teden bomo podelili nagrado Saharova. Žal nagrade Saharova ne mremo izročiti vsem borcem za človekove pravice, lahko pa jim ponudimo vsaj našo podporo, kadar je njihova svoboda ogrožena.

Róza, Gräfin von Thun Und Hohenstein (PPE). – (PL) Gospod predsednik, danes govorim kot članica Odbora za kulturo in izobraževanje, pa tudi kot članica Odbora za notranji trg in varstvo potrošnikov. V tej vlogi pozivam k nadaljnjim, celovitim posvetovanjem in učinkovitemu ukrepanju v zadevi digitalizacije knjig in vloge podjetja Google. Ne moremo dopustiti, da našemu trgu, vsemu, kar smo dosegli na tem področju v Evropi, vlada le eno podjetje. Razviti moramo dobre pravne instrumente, ki bodo ščitili interese naših avtorjev in založnikov, Evropska unija pa mora to storiti skupaj z drugimi, predvsem z Združenimi državami Amerike, pa tudi drugimi državami v današnjem globaliziranem svetu.

Gre za vprašanje evropske literature, naše kulture in naše identitete. Te stvari moramo razviti in skupaj ukrepati, da bi jih zaščitili. Gre za naše evropske avtorje in naše evropske založnike. Problem z digitalizacijo je preveč pomemben, da bi o njem odločali le preko Atlantika. To zakonodajo moramo vzpostaviti skupaj, prav tako pa moramo tej zadevi nameniti največjo pozornost.

Cătălin Sorin Ivan (S&D). – (RO) Ti dnevi so ključnega pomena za demokratičen razvoj Republike Moldavije. Izvolitev predsednika s strani novega parlamenta, ki je bila predvidena za 23. oktobra, je bila odložena zaradi premajhne konkurenčnosti. Komunistična stranka, s tem ko se poslužuje uničevalnih taktik in ne predlaga kandidata, ponovno skuša sabotirati pot do demokracije.

Naša dolžnost je, da pazljivo spremljamo celoten proces, ter zagotovimo, da se izvajajo ustavne določbe in da bo Republika Moldavija opravila demokratični preskus volitev.

Krepitev demokracije v tej državi mora biti ena izmed prednostnih nalog Evropske unije v sosedski politiki. To lahko potem služi kot primer za celotno območje na vzhodu EU. Naša dolžnost je, da tej demokratični vladi zagotovimo novo priložnost, s tem, ko ji zagotovimo moralno in tehnično podporo, ki jo potrebuje. Najbolj cenjen znak te podpore bi verjetno predstavljala priprava izvedljive rešitve, ki bi državljanom Republike Moldavije zagotavljala vstop v Evropsko unijo.

Jelko Kacin (ALDE). – (SL) Volivci na Irskem so resno in dobro premislili in z dvotretjinsko večino potrdili Lizbonsko pogodbo. Veseli in ponosni smo, saj pogodba omogoča tudi nadaljnjo širitev. Edini, ki še vedno razmišlja, je predsednik Václav Klaus in češko ustavno sodišče.

Prihajam iz nekdanje Jugoslavije in kar pomnim, smo navijali za Češkoslovaško, ne le v hokeju, ko je še igrala s Sovjetsko zvezo, ampak vedno in povsod. Po vdoru sil Varšavskega sporazuma v času praške pomladi smo se vedno solidarizirali z njimi. Tokrat pa tega ne smem in ne morem, ker bi bilo to v škodo Evropski uniji, moji državi, bodočim državam kandidatkam.

Javno moram povedati, da smo zaskrbljeni in da se ne pustimo izsiljevati. Zato pozivam tudi politične voditelje in javnosti držav kandidat in bodočih držav kandidat, da tudi oni gospodu predsedniku Češke republike dajo vedeti, da se igra z našimi in z njihovimi usodami. Čas je, da se ta igra konča, in to takoj.

Csanád Szegedi (NI). – (HU) Gospod predsednik, gospe in gospodje, pred tremi leti, 23. oktobra 2006 se je v Budimpešti zbralo več deset tisoč ljudi, da bi na dostojen način proslavili in se spomnili na Madžarsko revolucijo leta 1956 ter boj za svobodo, s katerim so se naši ljudje uprli komunističnemu diktatorstvu. Pred tremi leti so teroristi, zamaskirani v policijske uniforme brez vidnih identifikacijskih oznak uporabili prepovedano orožje, da bi pregnali množico, ki se je udeležila miroljubne slovesnosti. Domneva se, da so to storili po političnem naročilu stranke, ki je nasledila komunistično diktaturo.

Trajalo je 50 let, od leta 1956, da je bila na ulicah Budimpešte spet prelita madžarska kri. Ta petek, 23. oktobra bo na trgu Deák ob 15.00 uri nekaj tisoč ljudi ponovno obeležilo dogodke iz leta 1956. Poslanci v EP iz stranke Jobbik bomo skupaj z nekaterimi kolegi poslanci, kot sta Andreas Mölzer in Bruno Gollnisch, na tej lokaciji nadzirali fizično varnost tistih, ki se bodo proslave udeležili. Vendar pa želim, da Evropski parlament tja pošlje opazovalce, prav tako pa želim pozvati gospoda Buzeka, da madžarske vodje policije opozori na spoštovanje Evropske konvencije o človekovih pravicah.

Simon Busuttil (PPE). – (MT) V zadnjih nekaj tednih smo bili priča številnim nasilnim incidentom v svetem mestu Jeruzalemu na območju Al Aksa. Obe strani s prsti kažeta druga na drugo, kdo je kriv, kdo je začel in kdo je nenazadnje odgovoren za ta nasilna dejanja. Kot se v tej regiji pogosto zgodi, lahko en incident hitro preraste v novo krizo. Ne smemo pozabiti, da je bila zadnja palestinska intifada izvedena takoj po incidentu v Al Aksi. Menim, da moramo kot Evropski parlament v takšnih razmerah analizirati svoje dolžnosti. Dolžni smo zavzeti jasno držo proti vsem enostranskim ukrepom in zagotoviti, da nemudoma zaustavimo vse kršitve mednarodnega prava. Iz izkušenj smo se naučili, da v takšnih razmerah ne smemo ostati tihi.

Vladimír Maňka (S&D). – (SK) Slovaška je bila tri mesece in pol izpostavljena brutalni kampanji, namenjeni diskreditaciji v zvezi s spremembo zakona o uradnem jeziku države.

Podpredsednik EPP Viktor Orban je julija v Romuniji povedal, da mora madžarska zunanja politika to zadevo obravnavati kot resen primer „casus belli“, kar lahko prevedemo kot „vzrok za vojno“. En teden kasneje je nekdanji madžarski varuh narodnih manjšin Jenő Kaltenbach navedel, da so vse manjšine na Madžarskem utrpeli popolno izgubo identitete, da ne morejo govoriti svojega materinega jezika in da ne poznajo svoje zgodovine. Besede nekdanjega varuha niso sprožile niti najmanjše politične ali medijske razprave.

Pomembnih madžarskih nacionalistov ne zanimajo pravice manjšin na Madžarskem, ampak samo pravice madžarskih manjšin v drugih držav. Nedolžni ljudje, ki živijo na jugu Slovaške, so tako postali talci teh nacionalistov in njihovih sanj politično združenega madžarskega naroda.

Maria da Graça Carvalho (PPE). – (PT) Regionalne razlike še naprej ostajajo izziv v smislu razširjene Evropske unije. Zaradi tega je ključnega pomena, da kohezijska politika podpira te regije in manj razvite države članice. Prav zaradi tega smo izjemno zaskrbljeni nad nedavno spremembo splošnih predpisov o Evropskem skladu za regionalni razvoj in Evropskem kohezijskem skladu, ki jo je Evropski komisiji predlagala portugalska vlada.

Ta sprememba uvaja izjeme k splošnem pravilu o geografski upravičenosti izdatkov, povezanih z dejavnostmi, ki imajo učinek prelitja, kar bi omogočilo, da se sredstva, namenjena za konvergenčna območja, kot so severna srednja Portugalske, Alentejo in Azori, porabijo na območju Lizbone.

Ta sprememba lahko predstavlja kršitev načela gospodarske in socialne kohezije – načelo, ki je temeljni kamen evropskega projekta.

Mitro Repo (S&D). – (FI) Gospod predsednik, skrbi me verska svoboda v Turčiji. Morebitno članstvo Turčije v EU je odvisno od izpolnjevanja vseh krbenhavnskih meril. Zaradi notranjih napetosti je država v zadnjem času manj pripravljena na izboljšanje razmer v zvezi s človekovimi pravicami in versko svobodo. Prav tako so bile zanemarjene preiskave kaznivih dejanj, izvršenih nad cerkvami. Še več, ortodoksna cerkev še vedno ne more svobodno izbirati svojega patriarha in ne glede na narodnost, obstaja še več poskusov za uvedbo omejitev pri duhovnikih v zvezi z nošenjem duhovniških oblačil v javnosti.

Od Turčije v pogovoru o njenem članstvu pričakujemo konkretne ukrepe, ukrepe, ki bodo dokazali, da razume in priznava vrednote Evropske kulturne dediščine, tudi na ozemlju Turčije. Zaradi tega naj Turčija nemudoma dovoli, da lahko na primer Halki Seminary nadaljuje z delovanjem in da ponovno vzpostavi varstvo cerkvene lastnine.

George Sabin Cutaş (S&D). – (RO) Raziskave, ki jih je objavila Evropska komisija, kažejo, da bodo v letih 2009 in 2010 trenutni primanjkljaji tekočega računa velike večine držav članic Evropske unije po pričakovanjih presegli omejitve 3 % BDP. Prav tako naj bi po predvidevanjih v letu 2010 stopnja javnega dolga za 27 držav članic znašala 80 % in več kot 80 % za države v evrskem območju.

Vendar pa je v državah vzhodne Evrope potreba po omejevanju vplivov recesije v nasprotju z obveznostjo spoštovanja maastrichtskih meril. Opaziti je mogoče neskladnosti med zahtevami Pakta stabilnosti in rasti za države v evrskem območju, kjer se primanjkljaj in javni dolg povečujeta, ter z izjemno strogimi standardi, naloženimi tistim, ki se želijo pridružiti evrskemu območju.

Zato je treba nujno prilagoditi maastrichtska merila trenutnim razmeram in gospodarski stvarnosti, za katero so značilna daljša ciklična gibanja. Prilagoditev maastrichtskih meril in zagotavljanje hitrejšega vstopa vzhodnoevropskih držav v evrsko območje bi okrepilo Evropsko unijo pa tudi proces vključevanja.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Gospod predsednik, spregovoril bi rad o nesrečah pri delu v Grčiji in Evropi. Pomanjkljivosti in zanemarjanje delničarjev, kontrolnih mehanizmov ter nacionalnih organov in organov Skupnosti pri izvajanju zdravstvenih in varnostnih predpisov so grozljivi. Statistični podatki za mojo državo, Grčijo, so tragični. V letu 2008 je bilo 142 nezgod s smrtnim izidom, od začetka leta 2009 pa jih je bilo več kot 56.

V času, ko izgubljam življenja, podjetja, nacionalni organi in Komisija obravnavajo vprašanje zelo sproščeno, kazniva dejanja pa ostajajo nekaznovana; kazniva dejanja v imenu dobičkov, kot je kaznivo dejanje, ki ga izvaja podjetje France Telecom vse od februarja 2008. Prejšnji teden je še en delavec, star komaj 25 let, izvedel samomor zaradi nevzdržnih delovnih pogojev. Kaj lahko Komisija pove o tem? Če bi šlo za drugačno zadevo, bi že posredovala. Zato pozivam Urad in kolege poslance, da enkrat v času tridnevnega plenarnega zasedanja počastimo žrtve podjetja France Telecom in drugih nesreč pri delu z eno minuto molka.

Ioannis Kasoulides (PPE). – Gospod predsednik, prejšnji mesec sem na plenarnem zasedanju obvestil o odkritju ostankov ciprskih vojakov, ki so bili med invazijo leta 1974 fotografirani, kako se predajajo turški vojski, živi in zdravi. Evropsko sodišče za človekove pravice je ob upoštevanju novih ugotovitev spoznalo Turčijo za krivo okrutnega in nečloveškega ravnanja do sorodnikov pogrešanih vojakov iz tistega obdobja, saj niso preiskali in obvestili sorodnikov o njihovih usodah. Turčiji je bilo naloženo, da mora v zvezi s tem plačati odškodnino. Ponovno pozivam Parlament, da pozove turško vojsko, naj izroči svoje evidence Odbora ZN za pogrešane osebe, da bo tako mogoče rešiti to humanitarno vprašanje.

Rosario Crocetta (S&D). – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, najprej se vam želim zahvaliti, da ste belgijske in francoske oblasti pozvali, da mi zagotovijo policijsko zaščito.

Občutek solidarnosti institucij, ko ste v prvi vrsti boja s pojavom, kot je mafija v Italiji, kar je v mnogih letih že večkrat pripeljalo do žrtev, je po mojem mnenju res zelo pomemben in iskreno se vam zahvaljujem. Vendar pa so mafijske organizacije, gospod predsednik, že nekaj časa globalni pojav: ne samo prek pranja denarja, ampak tudi zaradi nenehne prisotnosti v številnih evropskih državah, pa tudi priseljevanja.

Ko sem 16. junija letos pozval k ustanovitvi odbora za preiskave mafijskih organizacij v Evropi, moj namen ni bil le služiti domovini, ampak tudi Evropski skupnosti, v prepričanju, da lahko ima premajhna odločnost, ko govorimo o združenjih organiziranega kriminala, kot je mafija, negativne posledice na kakovost življenja in varnost državljanov, pa tudi na mehanizme razvoja. Nenavadno je, da sem končal, gospod predsednik ...

(Predsednik je prekinil govornika)

Predsednik. – Hvala. Povedati želim, da sem prav tako pozval organe v Bruslju, da povečajo pozornost okrog Evropskega parlamenta, saj smo pred kratkim doživeli nesrečen incident. Bruseljski organi so se odzvali zelo pozitivno na zahtevo Evropskega parlamenta, prav tako pa na to temo potekajo pogovori.

Corina Crețu (S&D). – (RO) Poročilo, ki je bilo objavljeno z namenom počastitve svetovnega dneva hrane, navaja, da ljudje trpijo zaradi lakote in da je število podhranjenih ljudi v svetu preseglo eno milijardo, medtem ko se je število ljudi, ki jih pesti lakota, v enem samem letu zvišalo za 100 milijonov.

V tem celotnem obdobju se je Svetovni program za prehrano srečeval s 50-odstotnim upadom mednarodnih donacij v primerjavi z letom 2008, kar ima resne posledice za obseg pomoči v prehrani, ki je zagotovljena revnim državam.

Evropska unija je vodilna zagovornica boja proti lakoti v svetu. Njen položaj se je okrepil z zavezami, ki jih je podala na vrhu G8 v L'Aquili, da bo zagotovila 2 milijardi EUR, poleg pomoči za hrano v vrednosti 1 milijarde EUR. Gre za velik znesek, ki pa je še vedno daleč od zneska, ki bi bil potreben za izpolnjevanje cilja ZN, v skladu s katerim naj bi se število ljudi, ki trpijo zaradi endemične lakote, prepolovilo.

Potrebna so veliko obsežnejša prizadevanja za zagotovitev virov vseh glavnih industrializiranih sil v svetu. Menim, da je Marshallov načrt nujno potreben in z veliko oprijemljivejšim in konkretnjšim ciljem, in sicer pomagati milijardi ljudi, ki trpi zaradi lakote, da se dvigne nad prag preživetja.

PRESEDSTVO: GOSPOD LAMBRINIDIS

podpredsednik

Ioan Mircea Pașcu (S&D). – Gospod predsednik projektu protibalističnih raket nekdanje administracije ZDA, katerega del je bila tudi Evropa, je močno nasprotovala Rusija, ki se je odločila, da bo nanj gledala, kot na ukrep, uperjen proti njej in nekaj Evropejcem, ker so bili razburjeni zaradi razburjanja Rusije.

Administracija Obame skuša braniti takšno stališče s predstavitvijo obrambe pred grožnjo raket dolgega dosega na rakete kratkega in srednjega dosega, ter tako povečati neposredno varnost Evrope, in tudi s sprejetjem ruskega sodelovanja pri zagotavljanju radarske infrastrukture na Kavkazu.

Vendar nekateri Evropejci še vedno nasprotujejo projektu in ne želijo sprejeti njegove nove usmeritve. Rusija se še ni odzvala. Želim le, da na evropsko stališče ne vpliva le to dejstvo, ampak da odraža resnično iskanje najboljšega načina za zaščito Evrope pred to resnično grožnjo, ob sodelovanju z ZDA, pa tudi z Rusijo, če je na to pripravljena.

Philip Bradbourn (ECR). – Gospod predsednik, lani je Parlament razpravljal o uporabi naprav za skeniranje celotnega telesa na letališčih, nato pa je Evropska komisija umaknila svoj predlog v zvezi s tem.

Pred kratkim se je na letališču v Manchesteru začel nov poskus, prav tako pa je bil dan pravni nasvet, da bi uporaba teh naprav na mladoletnih osebah lahko predstavljala kršitev zakonodaje o zaščiti in varnosti otrok zaradi narave izdelane slike. Podobne take primere je sprožila v letu 2005 in 2006 skupina Action on Rights for Children, ki so povzročili prepoved uporabe naprav za skeniranje telesa na ljudeh, mlajših od 18 let.

Ker je ta pravni nasvet sedaj kompromitiral sam razlog za obstoj teh naprav – to neposredno naslavljam na komisarja Barrota – je čas, da Komisija odloči, da uporaba tovrstnih naprav za skeniranje v EU ni dovoljena, saj volivci iz mojega volilnega okrožja, ki potujejo povsod po Uniji, ne smejo biti izpostavljeni temu nespodobnemu in ponižujočemu ravnanju. Prav tako pozivam h globalni prepovedi takšne tehnologije, da bi zaščitili državljane EU.

László Tóké (PPE). – (HU) Gospod predsednik, lani sem protestiral proti verskemu fanatizmu in preganjanju krščanskih manjšin in to počnem tudi letos. Ker smo slišali o nedavnih dejanjih, uperjenih proti kristjanom v Indiji, Bangladešu, Afganistanu, Pakistanu in v Turčiji, mi dovolite, da ponovno nasprotujem nenehnim grozodejstvom v imenu verskega izključevanja, ki jih nad kristjani izvajajo pretežno muslimani in hindujci.

Vendar pa so v Indiji v državah Orissa in Gujarat nenehno preganjani kristjani in tudi muslimani. V Transilvaniji, Romuniji, od koder prihajam, je bila verska svoboda razglašena z razglasom iz Torde leta 1568. Verska svoboda je individualna in tudi kolektivna človekova pravica. Jezus pravi: „Želim si usmiljenja ne žrtvovanja“. V skladu z nauki naše vere pozivam Jerzya Buzeka, pododbor za človekove pravice in Evropsko komisijo, da ...

(Predsednik je prekinil govornika)

Nessa Childers (S&D). – Gospod predsednik, neizbežno zaprtje tiskovne agencije Independent Network News s sedežem v Dublinu, ki je izvajala prvovrstne nacionalne in mednarodne storitve obveščanja za večino irskih lokalnih radijskih postaj, sproža resna in upravičena vprašanja o lastništvu, pluralnosti in nadzoru medijev na Irskem. Lokalne radijske postaje na Irskem morajo zagotoviti, da je 20 % informativnih vsebin nacionalnega in mednarodnega značaja. V zadnjih letih je te storitve v veliki meri zagotavljala INN.

Poleg propada INN, je postaja Newstalk, ki je v lasti Communicorp – ki je prav tako večinski delničar INN – pridobila pogodbo za zagotavljanje nadomestnih storitev v naslednjih šestih mesecih. UTV, katere umik iz INN je pospešila opustitev storitev, je bila prav tako ključno vpletena v prizadevanja za financiranje nadomestnih storitev. Nacionalni sindikat novinarjev je izpostavil pomembna vprašanja o ustreznosti vključenosti teh dveh organov v postopku z vidika raznolikosti lastništva nad mediji na Irskem. Tem vprašanjem je treba priti do dna.

Sergej Kozlík (ALDE). – (SK) Opozoriti vas želim, da poskušajo madžarski predstavniki izzvati Slovaško. 21. avgusta pred 20 leti sta sovjetska in madžarska vojska napadli bivšo Češkoslovaško.

Prav na ta dan tega leta se je madžarski predsednik Sólyom, kljub zadržkom treh višjih zastopnikov Slovaške republike, pripravil na provokativen korak postavitve kipa madžarskega kralja na etnično mešanem ozemlju Slovaške. Danes protestira, da mu je bil prepovedan vstop na Slovaško.

Ob svojem obisku Slovaške prejšnji teden je Viktor Orban, vodja vodilne madžarske politične stranke Fidesz, pozval madžarsko manjšino, naj začne s pobudami, povezanimi z avtonomijo. Pozval je k skupnemu načrtovanju prihodnosti Madžarov v Karpatski kotlini. To je oživiljevanje zamisli o veliki Madžarski – provokacija, ki ji v sodobni Evropi še nismo bili priče. Gre za igro z ognjem, evropske institucije pa si pred tem ne smejo zatiskati oči.

George Becali (NI). – (RO) Povedati želim, da v Lizbonski pogodbi nikjer ni posebej omenjen šport, predvsem pa nogomet, aktivnost, ki ima velik socialni in kulturni vpliv. Povedati vam želim, da ni pravne osnove za politiko EU o športu.

V resnici so športi urejeni s pravili ustreznih športnih zvez, vendar verjamem, gospod predsednik, da mora biti v Pogodbi jasno navedeno, da morajo dejavnosti in prirejanje športnih dejavnosti potekati v skladu s pravili ustreznih športnih zvez, medtem ko morajo vse dejavnosti, povezane s temi športnimi dejavnostmi, potekati v skladu s predpisi in zakoni civilnega prava.

Predsednik. – Razprava je zaključena.

17. Ocenjevalni mehanizem za spremljanje uporabe schengenskega pravnega reda - Ocenjevalni mehanizem za preverjanje uporabe schengenskega pravnega reda (razprava)

Predsednik. – Naslednja točka je skupna razprava o naslednjih poročilih:

- A7-0035/2009 gospoda Carlosa Coelha v imenu Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve o vzpostavitvi ocenjevalnega mehanizma za spremljanje uporabe schengenskega pravnega reda (COM(2009)0105 - C6-0111/2009 - 2009/0032(CNS));

- A7-0034/2009 gospoda Carlosa Coelha v imenu Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve o vzpostavitvi ocenjevalnega mehanizma za preverjanje uporabe schengenskega pravnega reda (COM(2009)0102 - C6-0110/2009 - 2009/0033(CNS)).

Carlos Coelho, *poročevalec*. – (PT) Gospod predsednik, gospod Barrot, gospe in gospodje, podpiram mehanizem ocenjevanja Schengna, ki bo izboljšal trenutno veljaven sistem in ga naredil učinkovitejšega, da bo tako mogoče schengenski pravni red izvajati na bolj pregleden in dosleden način.

Kljub temu sem razočaran nad predlogi, ki jih je predstavila Evropska komisija. Ti predlogi v bistvu ohranjajo pravila, ki se nanašajo na prvi del mandata, ne da bi pri tem kar koli spreminjali v zvezi z drugim delom mandata, ali v zvezi z ocenjevanjem kako se schengenski pravni red izvaja v državah članicah, ki so že v schengenskem območju, ampak smo vključujejo nedavne izboljšave trenutnega ocenjevalnega mehanizma.

Edina nova stvar, ki jo pozdravljam, je možnost izvajanja nenapovedanih obiskov. V zvezi z ocenjevalnim postopkom ti predlogi vlogo, ki jo ima trenutno Svet, v celoti prenašajo na Komisijo, kar omogoča zelo omejene oblike sodelovanja z državami članicami in izločuje Evropski parlament iz celotnega postopka, ne da bi bilo pri tem jasno, kaj bodo ti koraki prinesli dobrega.

Prav tako me skrbi, da gremo k popolnemu ločevanju ocenjevalnih mehanizmov za vsak posamezen del mandata, kar bi lahko ogrozilo učinkovitost in doslednost sistema. Za države, ki se želijo pridružiti Schengenu, ne bi smela veljati drugačna pravila in sistemi za ocenjevanje, kot za tiste države, ki so že v njem.

Obstajajo tudi težave z zaščito podatkov. Navedel bom samo tri primere: prvič, poglavje o varnosti konzularnih predstavništev je nepopolno, saj prostori zunanjih podjetij, v primeru najemanja zunanjih storitev, niso pokriti. Drugič, varnostne zahteve, predlagane za schengenski informacijski sistem (SIS), bi morale biti prav tako vključene v poglavje o vizumih. Tretjič, člen 7 uredbe mora poleg analize tveganosti vključevati tudi revizije in poročila o varnostnih pregledih, ki jih opravljajo države članice v skladu s pravili, vzpostavljenimi z Zakonskimi instrumenti SIS in vizumskim informacijskim sistemom (VIS).

Poleg težav, ki sem jih omenil in izboljšav, ki bi jih bilo mogoče izvesti, je osnovni problem v tem, da ima Evropski parlament nepomembno vlogo. V skladu z našimi pravnimi službami je izbira pravne podlage s strani Komisije zakonita. Vendar pa bi bilo mogoče pri osnutku uredbe uporabiti tudi postopek soodločanja. Politična volja je edini ključni dejavnik med obema možnostma. Če bo Lizbonska pogodba začela veljati, kar naj bi se po pričakovanjih zgodilo kmalu, bo treba te predloge združiti v en sam predlog in jih ponovno predložiti, saj bo struktura stebrov odpravljena.

Ne smemo pozabiti, da govorimo o varnosti na področju svobode, varnosti in pravice, pri čemer pa bi morale sodelovati vse države članice in vse evropske institucije. Zaradi tega moramo izbrati postopek soodločanja. Evropski parlament ne bi smel imeti samo pomožne vloge, ampak bi morala njegova vloga odražati vpliv, ki ga ima pri sprejemanju temeljnih zakonodajnih instrumentov.

Na koncu se želim zahvaliti poročevalcem v senci, ker so podprli to vlogo Evropskega parlamenta, in vabim podpredsednika Barrota, ki je vedno spoštoval Parlament, da ponovno predloži te predloge, ki ne uveljavljajo samo izboljšav z vidika vsebine, ampak vzpostavljajo tudi primerno vlogo Evropskega parlamenta v zvezi s samim postopkom.

Jacques Barrot, *podpredsednik Komisije*. – (FR) Gospod predsednik, skušal se bom odzvati na pomisleke, ki jih je v svojem poročilu izrazil gospod Coelho.

Ocenjevalni mehanizem je ključno merilo, ko govorimo o ohranjanju celovitosti schengenskega območja in ohranjanju medsebojnega zaupanja med državami članicami. Prav zaradi tega Komisija predlaga, da bi pri načrtovanju obiskov, obiskov na kraju samem in pri pripravi osnutka ocenjevalnih in nadaljnjih poročil sodelovali strokovnjaki držav članic.

Komisija je seveda prepričana, da mora Parlament sodelovati pri ocenjevanju Schengna, saj sedaj to ni tako. Državlani morajo imeti dostop do rezultatov teh ocenjevanj. Zato je Komisija predlagala, da Parlamentu predloži letna poročila, v katerih bodo navedeni sklepi, doseženi po vsakem posameznem ocenjevanju in napredek pri izvajanju korektivnih ukrepov.

To je torej prvi odgovor. Res je, da je gospod Coelho izpostavil vprašanje soodločanja Parlamenta. Trenutno veljavne pogodbe tega ne omogočajo. Čeprav sedaj soodločanje še ne poteka, obstajajo predlogi za prenos trenutno veljavnega mehanizma na Skupnost. S temi predlogi lahko mehanizem postane učinkovitejši v zvezi z načrtovanjem, obiski na kraju samem in nadaljnjimi ukrepanji glede ocenjevanja.

Še več, vloga Komisije kot skrbnice pogodb bo še okrepljena. Vendar pa, gospod Coelho, tej okrepljeni vlogi močno nasprotuje Svet. Zaradi tega sta bila v skladu z veljavnimi pogodbami potrebna dva vzporedna predloga, saj schengenski pravni red pokriva prvi in tudi tretji steber.

Komisija je menila, da je bil člen 66 Pogodbe ES, ki določa posvetovanje z Evropskim parlamentom, pravilna pravna podlaga pri predlogu za prvi steber. Ta pravna podlaga je bila izbrana kot pravilna za trenutno veljavni Schengenski ocenjevalni mehanizem, ko je bil schengenski pravni red vključen v okvir Evropske unije s „prelomno“ odločitvijo, sprejeto leta 1999.

Člena 30 in 31 Pogodbe sta bila izbrana kot pravna podlaga pri predlogu za tretji steber. Zaradi tega smo se morali pri ocenjevanju prvega stebra in pri ocenjevanju tretjega stebra sklicevati na dva različna člena.

Komisija mora na podlagi veljavnih pogodb in pravnih razprav, ki iz njih izhajajo, vztrajati pri svojih predlogih. Povedati moram, gospod Coelho, da glede na težka pogajanja v Svetu v zvezi z okrepljeno vlogo Komisije, ni verjetno, da bodo kmalu zaključena. Sedaj lahko upamo, da bo Lizbonska pogodba ratificirana, potem pa bo zadeva ponovno odprta in ko bo napočil čas, se bo Komisija odločila, kaj je po njenem mnenju najustreznejša pravna podlaga za predlagan mehanizem, s tem, ko bo kar v največji možni meri vključila Evropski parlament.

Ko bo napočil ta čas, bo Komisija vsekakor lahko predložila spremenjene ali nove predloge glede na razmere. Kot veste, sem sam zelo naklonjen tej določbi, v skladu s katero bo Parlament lahko deloval kot sozakonodajalec pri večini vprašanj, ki se nanašajo na svobodo, varnost in pravice. Vsekakor lahko le podpiram aktivnejšo vlogo Parlamenta. Vendar pa glede na razmere menim, da nismo mogli storiti ničesar drugega, kot da smo predlagali to spremembo trenutno veljavne pravne podlage. Kot sem rekel, razprave v Svetu niso lahke; vendar ne zaradi tega, ker ne bi želeli vključiti držav članic, ampak zaradi tega, ker tudi Komisija v svoji vlogi skrbnice pogodb meni, da je odgovorna za obvladovanje celotnega ocenjevalnega mehanizma, pri čemer sodelujejo države članice in seveda Parlament.

Simon Busuttil, v imenu skupine PPE. – (MT) Vzpostavitev Schengenskega območja je bila nedvomno velik korak naprej za številne države Evropske unije. S sabo je prinesla tudi zamisel o popolni svobodi gibanja za državljane na stvarnejši način, prav tako pa lahko tudi rečemo, da lahko državljan, ko potuje znotraj schengenskega območja, skoraj občuti, kot da potuje znotraj svoje lastne države. Vendar pa se vsi zavedamo, da je bilo za uspeh tako ambicioznega projekta vloženega veliko trdega dela, prav tako pa tudi veliko žrtvovanja. Predvsem pa moramo, ko se odločimo, da bomo odprli naša vrata drug drugemu, zaupati drug drugemu glede tako občutljivega vprašanja, kot je to, se pravi, varovanje naših zunanjih meja. Ko govorimo o zunanjih mejah, zaupamo v države in v zameno pridobimo zaupanje.

Ko torej govorimo o teh poročilih, se strinjam s kolegom Carlosom Coelhom, ko pravi, da so namenjeni izboljšanju ocenjevalnih mehanizmov znotraj projekta schengenskega območja; projekta, ki je zelo pomemben in ki temelji na medsebojnem zaupanju. Pa vendar vedno poudarjamo, da mora biti to ocenjevanje izvedeno na učinkovit in pregleden način. Še več, pri tem mora biti vključen Parlament, kateremu mora biti omogočeno, da uveljavlja vse svoje pristojnosti, predvsem zdaj, ko smo verjetno le nekaj tednov pred uveljavitvijo Lizbonske pogodbe. Zato sem prepričan, da bo Komisija razumela, ko ob upoštevanju dejstva, da bo Lizbonska pogodba kmalu začela veljati, pričakujemo, da bodo v predlogi, kot je ta, v celoti upoštevane vse pristojnosti Evropskega parlamenta, ki jih bo imel v skladu s to pogodbo.

Ioan Enciu, v imenu skupine S&D. – (RO) Vzpostavitev ocenjevalnega in nadzornega mehanizma za preverjanje izvajanja schengenskega pravnega reda je pomembno merilo, s katerim bodo v praksi uveljavljene odločitve, ki se nanašajo na področje svobode, varnosti in pravice, predvsem na določbe Haaškega programa. Osnutki predlogov, ki so bili danes predloženi v razpravo, predstavljajo različice ocenjevalnega mehanizma. Vključujejo določbe, ki se specifično nanašajo na ciljno področje, skupaj z ustreznimi metodologijo za nadzor.

Vendar pa podrobnejša analiza izpostavlja, da se nekatera načela institucionalnega sodelovanja ne upoštevajo, tako na ravni Evropske unije, kot tudi med državami članicami EU. S tega vidika ta predlog vključuje določbe, ki omejujejo sodelovanje med državami članicami v zvezi z ocenjevanjem rezultatov, pridobljenih pri izvajanju Schengenskega sporazuma. Istočasno nedopustno krepi vlogo Komisije v tem procesu, medtem ko Evropska unija ostaja zunaj celotnega ocenjevalnega mehanizma.

Poleg tega besedilo nekaterih členov v zakonodaji dopušča različna tolmačenja odnosa med Komisijo, Parlamentom in Svetom v zvezi z njihovim dostopom do informacij o izvajanju schengenskega pravnega reda.

Zaradi tega je v členu 14, ki se nanaša na občutljive informacije, izpostavljeno, da so „poročila, pripravljena po obisku na kraju samem, zaupna. Komisija se bo po posvetovanju z zadevnimi državami članicami odločila, kateri del poročila bo postal javen.“

Prav tako želim v zvezi s temi določbami omeniti, da člen 16 v zvezi s poročilom, ki ga prejmeta Evropski parlament in Svet, ne pomeni, da bo tudi letno poročilo o izvedenih ocenjevanjih vsebovalo tajne podatke. Na podlagi tega lahko torej sklepamo, da se bo Komisija odločila, katere informacije bodo vključene v letno poročilo in katere ne. To dejstvo podeljuje Komisiji funkcije, do katerih po mojem mnenju ni upravičena.

Lizbonska pogodba bo kmalu začela veljati in od takrat dalje bo soodločanje postalo normalen zakonodajni postopek, ki se nanaša tudi na področje svobode, varnosti in pravice. Zakonodajni predlogi, o katerih trenutno razpravljamo, vsebujejo določbe, ki so v nasprotju z načeli v Pogodbi. Posledično bo treba te osnutke, če bodo sedaj odobreni, ponovno pregledati takrat, ko bo začela veljati Lizbonska pogodba.

Gospe in gospodje, svoboda, varnost in pravica so področja ključnega pomena za državljane Evrope, katerih interese neposredno zastopa evropska zakonodaja. Omejevanje vloge institucije, kot je Evropski parlament, je napačno. Na koncu želim podpreti predlog, ki ga je podal gospod Coelho, da je treba osnutek v trenutni obliki zavrniti in vrniti Komisiji. Predlagam vam, da podpremo osnutek resolucije.

Sarah Ludford, v imenu skupine ALDE. – Gospod predsednik, naš kolega gospod Coelho je ponovno upravičil svoje drugo ime: Carlos „Schengen“ Coelho. Je naš glavni strokovnjak v Odboru za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve in zelo smo mu hvaležni za njegovo delo in strokovno znanje. Glede teh predlogov je pripravil zelo dobra raziskovalna poročila, ki izpostavljajo, kako globoko je zabredla Evropska unija v zvezi z nadzorom in ocenjevanjem.

Vsekakor ni smiselno, da bi morala biti ustreznost za pridružitve Schengenskemu območju izključno v rokah držav članic, ne glede na kakršno koli prikrito razdeljevanje na obdobje pred in po vstopu v Schengen. Iz predloga resolucije Komisije izhaja, da „[k]er je ocenjevanje pred začetkom učinkovanja bistvenega pomena za pridobitev medsebojnega zaupanja držav članic, se zdi smiselno, da ostane odgovornost držav članic“. Vendar državam članicam ne prepuščamo ocenjevanja balkanskih držav, za katere bo danes zvečer Odbor za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve glasoval o njihovi primernosti za odpravo vizumov – za potovanje brez vizumov – ampak ocenjevanje in ovrednotenje izvaja Komisija, torej ni nobene doslednosti pri tem, ko trdimo, da bi moralo biti presojanje o drugih državah v pristojnosti držav članic.

Če sem iskrena, ne dojamem te posebne delitve med ocenjevanjem ukrepov „začetka učinkovanja“, potrebnih za pridružitve Schengenu, ki morajo po mnenju Komisije ostati medvladni, in preverjanjem „izvajanja“ schengenskega pravnega reda. Vsekakor se zdi, da države članice ne opravljajo zelo dobrega dela, saj smo iz predloga glede odločitve izvedeli, da „[d]ržave članice v zadnjih letih niso občutile potrebe po izvajanju ocenjevanja na kraju samem glede pravosodnega sodelovanja na področju kazenskih zadev in prepovedanih drog.. Varstvo podatkov prav tako ni bilo vedno predmet ocenjevanja na kraju samem.“ Verjamem, da je veliko ljudi, ne samo v Parlamentu, ampak tudi širše, ki menijo, da so vprašanja, ki se nanašajo na sodelovanje pri kaznivih dejanjih, drogah, odkrivanju trgovanja z drogami in varstvu zasebnosti, zelo pomembne zadeve, za katere so pregledi na kraju samem pomembni. V celoti torej podpiram zaključke Carlosa Coelha o potrebi, da stvari uredimo, da konsolidiramo postopke, s katerimi se to ocenjevanje izvaja, da konsolidiramo naloge med prvim in tretjim stebrom – in upam, da bo besedna zveza „tretji steber“ kmalu spadala le v zgodovino in mi je ne bo treba nikoli več izgovoriti –, da bomo imeli eno samo enostavno, učinkovito, uspešno in pregledno ocenjevanje in da bomo zagotovili, da bo v to preglednost vključena tudi odgovornost Evropskega parlamenta.

Zelo nenavadno je, da na tem razpotju, v času, ko sem prepričana, da bo ratificirana Lizbonska pogodba – v Zgornjem domu Združenega kraljestva sem lani opravila svoj delež – Komisija predlaga te izjemno zamegljene in nesmiselne predloge. Podpiram zavrnitev in pozivam Komisijo, da pripravi boljši predlog, v katerem bo upoštevana Lizbonska pogodba, upoštevana konsolidacija, upoštevana poenostavitev in učinkovitost pri nadzoru in ki bo skladen z odgovornostmi Komisije in Parlamenta na drugih področjih.

Nanaša se na celotno vprašanje načina priprave medsebojnega pregleda v Evropski uniji s 27 državami članicami. Kot sem rekla, to je treba pregledati, tudi na področju človekovih pravic, saj se zdi, da nimamo jasnih načel in struktur in preprosto sprejemamo različne stvari na različnih področjih. Ne glede na to, kako všeč so mi države članice, se bojim, da pogosto sprejemajo prakse po načelu „naredi mi uslugo in vrni ti jo bom“, kar pomeni, da se med sabo ne kritizirajo in torej tudi niso primerne, da ocenjujejo druga drugo. To bi morala početi Komisija.

Ker mi je ostalo še nekaj sekund, želim izzvati gospoda Bradbourna iz skupine ECR glede vprašanja prostega pretoka. Pozval je h globalni prepovedi tako imenovanih „naprav za skeniranje golega telesa“. Zelo veliko bi pripomogel k temu, če bi se lani udeležil glasovanja, ko so njegovi kolegi nasprotovali prepovedi uporabe teh naprav za skeniranje telesa, ne da bi pred tem temeljito pregledali človekove pravice. Njegovi kolegi so glasovali proti prepovedi. Gospod Bradbourn ni bil prisoten niti na glasovanju, torej je nekoliko neokusno, da sedaj to izpostavlja.

Tatjana Ždanoka, v imenu skupine Verts/ALE. – Gospod predsednik, tudi sama se želim zahvaliti našemu kolegu Carlosu Coelho za njegovo poročilo. Resnično potrebujemo enostaven in učinkovit, pregleden mehanizem za ocenjevanje schengenske ureditve.

Strinjam se, da mora imeti Komisija aktivnejšo vlogo pri ocenjevalnem mehanizmu, o katerem je pravkar govoril gospod Barrot. Kljub temu pa nas poslance skrbijo številne stvari. Veste, da ima naša skupina Zelenih zelo močno stališče glede varstva osebnih podatkov. Komisija je pozabila omeniti zunanje izvajalce, ko je govorila o varnosti konzularnih prostorov. Prav tako je pozabila na predpise o varovanju IT za te prostore.

Poleg tega morajo biti v letnem programu ocenjevanja, člen 7 uredbe, upoštevani tudi revizije in pregledi, ki jih izvajajo države članice same, in ne le analize tveganja, ki jih pripravlja FRONTEx. Zato zahtevamo, da se upoštevajo pomisleki glede varstva podatkov.

Ko govorimo o postopku soodločanja in predlogu gospoda Coelho, naša skupina Zelenih/EFA popolnoma podpira njegovo stališče. Ne bom vas opozarjala na vlogo Evropskega parlamenta, kot izvoljene institucije. Slišali smo že, da bo v skladu z Lizbonsko pogodbo postopek soodločanja edina možnost. V celoti podpiramo poročevalca, prav tako pa podpiramo njegov predlog.

Rui Tavares, v imenu skupine GUE/NGL. – (PT) Schengensko območje je staro 20 let – oziroma skoraj 20 let – in sta ga 10 let ocenjevala najprej stalni odbor, potem pa ocenjevalna skupina. Torej je skrajni čas, da smo izboljšali ocenjevalne postopke in se odzvali na pomisleke v zvezi s schengenskim območjem.

Sramotno je, da Komisija ob tej bližajoči se obletnici ni opravila dovolj dela ali naredila pomembnejšega napredka pri vzpostavitvi učinkovitejšega in celovitejšega ocenjevalnega mehanizma, s katerim se bi lahko odzvali tudi na skrbi glede preglednosti, nadzora s strani državljanov (demokratski nadzor), pa tudi na skrbi glede spoštovanja človekovih pravic, ki so zelo pomembne za Parlament, in ne le na pomisleke, ki so se pojavili v zadnjih letih glede schengenskega območja, kot so učinkovitost in kohezija med državami članicami in določena enakovrednost postopkov. Obstajajo utemeljeni pomisleki, da je bila večja učinkovitost dosežena na račun pravic državljanov in skrajni čas je, da to pomanjkljivost odpravimo.

Na kratko želim spregovoriti o soodločanju. Evropska komisija in vsi ostali, ki so zagovarjali Lizbonsko pogodbo, pri tem pa hvalili njene demokratske vrednote, se sedaj soočajo s preskusom, ali lahko uresničijo svoje obljube in dopustijo več parlamentarnega in demokratskega nadzora nad postopkom ocenjevanja schengenske ureditve. Vendar pa ne morem podpreti zaključkov poročevalca, našega kolega poslanca, Carlosa Coelho. Verjamem, da za evropsko demokracijo opravlja dobre storitve s tem, ko nagovarja Komisijo, da ponovno pripravi svoje predloge in predloži nekaj, kar bo enostavnejše, učinkovitejše, preglednejše, bo v večji meri upoštevalo človekove pravice in zagotavljalo večji parlamentarni in demokratski nadzor.

Gerard Batten, v imenu skupine EFD. – Gospod predsednik, ne strinjam se prav pogosto s tem, kar pravi Odbor za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve. Pravijo, da so ti predlogi o ocenjevalnih mehanizmi in schengenskem pravnem redu nesmiselni, saj bodo, potem ko bo Lizbonska pogodba v celoti ratificirana, tako ali tako spremenjeni.

Potem, ko bo začela veljati Lizbonska pogodba, bosta prvi in tretji od tako imenovanih treh stebrov različnih političnih področij združena v enega. Pri izvajanju Lizbonske pogodbe bomo nedvomno doživeli poskuse, kako jo uporabiti kot orodje za uveljavitev schengenskega pravnega reda v vseh državah članicah, vključno s tistimi, ki so trenutno izvzete, kamor spada tudi Združeno kraljestvo.

Opazili boste, da sem rekel „ko se bo začela izvajati Lizbonska pogodba“ in ne „če“. Zdi se, da bo eden izmed vodij držav, ki to zadržuje, pogumni predsednik Češke republike Václav Klaus, prisiljen v to, da bo kmalu dal soglasje. Britanska izdajalska laburistična vlada ni izpolnila svojih obljub, da bo Britancem omogočila referendum o Lizbonski pogodbi, in edini, ki bi lahko ohranil upanje na referendum, David Cameron, ni dovolj pogumen, načelen, odločen, da bi to naredil.

V Združenem kraljestvu velja popolnoma nenadziran, neomejen in kaotičen priseljevalni in azilni sistem. Kot država članica Evropske unije ne nadzorujemo več svojih meja, v skladu z Lizbonsko pogodbo pa se bo

val priseljevanja, ki smo ga pričakovali, spremenil v cunami. Torej to poročilo ne bo ničesar spremenilo, pripomb Parlamenta in odbora pa Komisija ne bo upoštevala.

Slišal sem, kako se v tej razpravi navajajo besede „svoboda, prostost in pravica“. Kakšna svoboda je to, če se nihče ne posvetuje z državljani o njihovi novi ustavi, ki izhaja iz Lizbonske pogodbe, samo zaradi tega, ker bi jo sicer zavrnili? Kakšna prostost je v zakonih, ki jih sprejemajo nedemokratske institucije, ki jih volivci ne morejo odpoklicati? Kakšna pravica je to, če so bile nacionalnim sodiščem v skladu z evropskim nalogom za prijetje odvzete pristojnosti, da bi ščitila svoje državljane pred nepoštenimi aretacijami in zaporom? Ta Unija je Orwellova stvaritev, kjer besede pomenijo ravno nasprotno od povedanega.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Gospod predsednik, potrebujemo demokratično revolucijo. Pravkar ste slišali, kaj je povedal prejšnji govornik; večkrat opazamo, da kadar greste prehitro predaleč, dosežete ravno nasprotno od tega, kar dejansko skušate doseči.

Slogan te skupine je, da bo prehiter razvoj Evropske unije povzročil ravno tisto, česar si ne želi, in sicer nov nacionalizem. Prav to opazamo v tem trenutku v moji državi. Prihajam iz države, ki je bila razdeljena; na zahodu, v Voralbergu in še malo naprej, smo srečni zaradi odprtih meja, medtem ko na vzhodu lahko opazite, da smo šli s Schengenom predaleč in prehitro. Posledično smo priča novemu rivalstvu in nacionalizmu v moji državi in drugje.

Ne smemo se skrivati za tehničnimi razpravami. Soočiti se moramo s temi izzivi. Seveda mora to tudi obvezno pomeniti, da so Evropskemu parlamentu podeljene pravice soodločanja, vi komisar pa morate počakati, da bomo imeli to moč soodločanja ali da nam bodo vsaj avtomatsko podeljene.

Agustín Díaz de Mera García Consuegra (PPE). – (ES) Gospod predsednik, čestitam Carlosu Coelho in ga podpiram, prav tako pa želim izpostaviti, da je bilo njegovo sporočilo soglasno sprejeto na Odboru za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve.

Predlog Sveta se nanaša na drugi del mandata, ki je bil podeljen delovni skupini za *schengensko evalvacijo*, ki naj bi potrdila, da se pravni red pravilno izvaja po odpravi kontrolnih točk na notranji meji.

Namen tega mandata je zagotoviti učinkovitejši schengenski ocenjevalni mehanizem.

Ocenjevanje pravilnega izvajanja schengenskega pravnega reda ima pravno podlago v elementih tretjega stebra, medtem ko imajo vidiki pravnega reda pravno podlago v instrumentih prvega stebra.

Menim, da je predlagana pravna podlaga pravilna, ni pa videti nič kaj skladna z več kot pomembno uveljavitvijo Lizbonske pogodbe, ko bodo funkcije in pristojnosti, ki so trenutno porazdeljene med dva stebra, konsolidirane.

Predlog ne vsebuje skoraj nobenih novih elementov, zaradi katerih bi se razlikoval od trenutno veljavnega ocenjevalnega mehanizma, Carlos pa pravi, da so novi. Vendar uvaja spremembo, ki je očitno pomembna, saj bi dokument, ki ga imamo pred sabo, pomenil prenos funkcij, ki jih trenutno izvaja Svet, na Komisijo.

Ta prenos pristojnosti dejansko pomeni, da so Parlament in tudi države članice same v ocenjevalnem procesu potisnjeni na stran, kljub temu, da so ravno oni pristojni za varnost svojih zunanjih meja.

Parlament, ki zastopa evropske državljane, igra ključno, vodilno vlogo v varnostnih zadevah. Naša naloga je pomembna in to izhaja tudi iz Lizbonske pogodbe.

Posledično, gospod predsednik, želimo počakati tri mesece, saj če bomo počakali, ne bo nobene potrebe po ponovnem odpiranju primera.

Gospod predsednik, še eno vprašanje: Pravkar sem opazil, kako je podpredsednik oblekel pullover, saj je tukaj strašno hladno. Opravičiti se moram, ker moram oditi, vendar ne odhajam zaradi tega, ker ne bi želel spremljati razprave, ampak zato, ker se me loteva bronhitis, kar sploh ni dobro, in zato bi bil zelo hvaležen, če bi lahko kaj ukrenili glede tega gospod predsednik.

Monika Flašíková Beňová (S&D). – (SK) Mogoče je tu hladno tudi zato, ker Komisija le redkokdaj upošteva Parlament in njegova mnenja. Mogoče se bodo naši odnosi v prihodnje otoplili. Verjamem, da te razmere in ta razprava za komisarja niso preveč prijetne, saj se zdi, da smo vsi istega mnenja, oziroma vsaj velika večina med nami. Kljub temu se želim zahvaliti poročevalcu za njegovo poročilo.

Vzpostavitev schengenskega območja je našim državljanom znotraj tega območja res prinesla svobodo gibanja in je bila po moje eden izmed največjih uspehov v evropski zgodovini. Vendar je treba narediti še veliko. Odprava kontrolnih točk na notranjih mejah zahteva popolno varnost, pa tudi zaupanje med različnimi strankami glede zmožnosti izvajanja potrebnih ukrepov. Vzpostavitev nadzornega in ocenjevalnega mehanizma je zato zelo pomembna, če želimo pridobiti podporo državljanov v državah članicah. To zelo pogostokrat izkoriščajo skrajni desničarji, ki širijo trditve, da schengensko območje dejansko omogoča vdor različnih kriminalcev v države, ki so znotraj območja, in državljani naših držav nas povsem upravičeno sprašujejo, kaj nameravamo storiti, da bi to v prihodnje preprečili.

Zelo pomembna je tudi krepitev načela medinstitucionalnega sodelovanja, ki pa jo Komisija v svojem predlogu kar nekako postavlja v ozadje, kar ima očitno negativne posledice, saj kot so povedali že številni prejšnji govorniki, vsi verjamemo, da bo Lizbonska pogodba kmalu začela veljati, in zato bi bilo dobro, če bi lahko vključili ta kontekst.

Prav tako ne vidimo nobenega razloga, zakaj Evropski parlament v letnem poročilu ne bi prejel vseh ustreznih informacij – žal Komisiji tega načela demokracije ni uspelo vključiti v svoje mnenje. Zato sem, tako kot poročevalec, naklonjena temu, da se osnutek vrne Komisiji, mi pa moramo vztrajati na tem, da se vanj vključi skupni postopek odločanja ter da se celotno načelo poenostavi, celoten postopek pa postane preglednejši.

Cecilia Wikström (ALDE). – (SV) Gospod predsednik, tako kot gospod Coelho in številni drugi kolegi poslanci, želim tudi jaz poudariti, da je bila vzpostavitev schengenskega območja v osemdesetih in devetdesetih letih prejšnjega stoletja ena izmed najpomembnejših reform našega časa. Jean Monnet, eden izmed najpomembnejših oseb v EU, naj bi izjavil, da namen Evropske unije ni približevanje narodov, ampak združevanje ljudi.

Skozi stoletja so bila ljudska gibanja v Evropi resno omejena. V odnosih med evropskimi državami je prevladovalo sumničenje sočloveka. V določenih trenutkih je prišlo do izjemnega pomanjkanja zaupanja med državami. Namesto zaupanja je odnose zaznamovalo nezaupanje. Na srečo je to preteklost in sedaj opažamo nove možnosti za Evropo. Večina izmed nas tu v Evropskem parlamentu imamo že dolgo priložnost, da koristimo svobodo, ki jih prinaša schengensko območje. Zelo enostavno je pozabiti na edinstveno stopnjo zaupanja med državami, ki so predstavljale podlago za njegovo vzpostavitev. Zelo enostavno je pozabiti na naporno pot, ki je bila potrebna, da smo prišli do te točke. Vendar pa je za srečevanje ljudi zunaj nacionalnih meja prosti pretok predpogoj.

Gospod predsednik, kot je gospod Coelho upravičeno povedal, je seveda pomembno, da obstaja učinkovit in pregleden ocenjevalni mehanizem za schengenski pravni red, da bo to območje ostalo in se razvijalo v območje, za katerega bo značilen prosti pretok. Vendar pa je podlaga za Schengen zaupanje med vključenimi državami in sodelovanje, ne pa mehanizem sam. Pomembno je, da je ta mehanizem učinkovit in pregleden, zato menim, da predlog Komisije predstavlja problem. Težava je v tem, da je trenutna vloga Sveta prenesena na Komisijo in da je možnost za sodelovanje močno zmanjšana. Vendar pa močno nasprotujem temu, da smo s strani državljanov izvoljeni predstavniki v Evropskem parlamentu izključeni iz procesa.

Govorimo o nečem, kar je tako tehnične narave, kot ocenjevalni mehanizem, vendar pa pri tem ne smemo pozabiti, da se to nanaša na temelj evropskega sodelovanja: svobodo, varnost in pravico. Zato je pomembno, da smo vsi vključeni v sprejemanje novih odločitev na tem področju. Zato pozivam Komisijo, da upošteva kritiko, ki je bila izražena v Parlamentu. Pozivam Komisijo, da čim prej pripravi nov in boljši predlog. Vsebina novega predloga mora biti takšna, da bo za vsako spremembo ocenjevalnega mehanizma opravljeno soodločanje med Komisijo, državami članicami in zlasti zastopniki v Evropskem parlamentu, ki so jih izvolili državljani.

Kyriacos Triantaphyllides (GUE/NGL). – (EL) Gospod predsednik, namen predloga Komisije je okrepiti vlogo delovne skupine za schengensko evalvacijo s tem, ko bo ta mehanizem učinkovitejši in preglednejši, da bo tako mogoče zavarovati učinkovito in dosledno izvajanje schengenskega pravnega reda. Vendar pa je zanimivo, da si, ne glede na prosti pretok znotraj Evropske unije, istočasno prizadeva za vzpostavitev sistema, ki je daleč od tega, da bi ustrezal vsem postopkom za spoštovanje človekovih pravic. Težava, ki jo imamo pri ocenjevanju izvajanja schengenskega pravnega reda, je točno v tem, da imamo težave s sprejemanjem dejstva, da vsebuje določbe za izmenjavo zaupnih podatkov, „osebnih datotek“ in represivne mehanizme, ki so bili vzpostavljeni z izgovorom varstva in prostega pretoka v evropskem prostoru.

Komisijo upravičeno skrbi. Ukinjanje nadzornih točk na notranjih mejah je odvisno od ustreznih kompenzacijskih ukrepov v smislu krepitve nadzora na zunanjih mejah in sodelovanja med policijo, carino in sodišči. Prav tako je pomenilo in še vedno pomeni nenehno izmenjavo informacij in uporabo biometričnih

vizumov za vstop v Evropsko unijo. Menimo, da mora biti pri vsakem ocenjevanju upoštevana smotrnost vseh ustreznih izvedenih ukrepov in ne sme biti namenjena le preverjanju njihovega izvajanja. Pod nobenim pogojem se ne smemo strinjati s predlogom, ki bo, če bo odobren, dal večjo legitimnost predvsem represivnim ukrepom preko mehanizmov za njihovo ocenjevanje.

Nicole Sinclaire (EFD). – Gospod predsednik, vedno sem mislila, da je biti poslanec v EP zapravljanje časa, vendar pa to danes zvečer res presega vse meje. Tukaj govorimo o nečem, kar sploh ni pomembno, saj bo Lizbonska pogodba – za katero veste, da ste jo vsilili – začela veljati v naslednjih mesecih in ponovno bomo imeli to razpravo. Torej, tukaj smo in zapravljamo čas, hvala lepa.

Kritično se ozrimo na Schengenski sporazum in kaj je le ta dejansko pomenil za Evropo: omogočil je kriminalcem, trgovcem z ljudmi in prekupevalcem drog, da nemoteno prepotujejo več tisoč kilometrov; omogočil je, da so nastala taborišča, kot sta Sangatte in Jungle na drugi strani Rokavskega preliva, v katerih ljudje živijo v bednih pogojih. Upam, da ste ponosni nase.

Verjetno se spomnite Konvencije o beguncih iz leta 1951, ki pravi, da mora begunec zahtevati azil v prvi varni državi – vendar tega niste upoštevali. Ne spoštujete mednarodnega prava in se delate, da ste odgovorna pravna osebnost, kar naj bi z Lizbonsko pogodbo tudi postali. Dajte, uničite še drugo: ta parlament je neslana šala! Ljudje v Združenem kraljestvu želijo sami nadzirati svoje meje, dovolj imajo tega, da jim vladate. Zaključila bom z naslednjim opozorilom: Britanci so pravični, strpni in zaupljivi ljudje, vendar, ko nas boste stisnili preveč v kot, se bomo temu uprli. In ko se upremo, vedno zmagamo.

PRESEDSTVO: GOSPA DURANT

podpredsednica

Philip Claeys (NI). – (NL) Gospa predsednica, učinkovitejši ocenjevalni mehanizem za izvajanje „schengenskega pravnega reda“ je vsekakor potreben, vendar imam vtis, da zapravljamo čas za razpravo o spolu angelov, medtem ko so zunanje meje EU polne lukenj. To je vsekakor bolj povezano s pomanjkanjem politične volje za učinkovit nadzor zunanjih mej s strani vlade večine držav članic EU samih, kot pa z neobstoječimi učinkovitimi ocenjevalnimi mehanizmi.

Vsi vemo, da nekatere države članice ne morejo ali nočejo varovati zunanjih mej EU pred nezakonitim priseljevanjem. Vsi vemo, da nekatere vlade spodkopavajo ugled celotnega schengenskega sistema s prekomernim urejanjem predpisov za nezakonite priseljence. Lahko bi navedel primere vlade Zapatera v Španiji, pa tudi vlad v Italiji, na Nizozemskem, nenazadnje pa tudi v Belgiji. Belgijska vlada se trenutno pripravlja na obsežno urejanje predpisov za nove nezakonite priseljence, s tem pa ogroža celoten sistem, saj se lahko nezakoniti priseljenci, na katere se nanašajo takšni predpisi, nastanijo kjer koli hočejo v Evropski uniji.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Gospe in gospodje, posodobitev schengenskega informacijskega sistema se spreminja v nočno moro. Ob nadaljnji širitvi EU obstaja vse večja nevarnost terorizma in organiziranega kriminala in zato morajo biti višje stopnje varnosti prednostna naloga. Nedopustno je, da je pri prehodu na novo podatkovno zbirko ponovno prišlo do zamud. Sistem vsebuje podatke o pogrešanih osebah, ukradenem blagu in sodnih postopkih. Trenutni sistem je v uporabi vse od leta 1995 in je bil razvit za do 18 držav. Pozdravljam prožnost Komisije, ki je omogočila širitev Schengena, kljub zamudam pri SIS II. Vključitev devetih novih držav članic je bila možna seveda le pod izjemnimi pogoji.

Druga različica sistema je odložena vsaj na leto 2011. Predvideva se, da bi prinesla izboljšave pri administraciji, prožnosti, varnosti in zmogljivosti skladiščenja podatkov, kot tudi pri zagotavljanju drugih novih funkcionalnosti. Omogočila bo, da se bodo pridružile tudi druge države, vključno s povezavo na Združeno kraljestvo in Irsko. Agencija FRONTEX mora prav tako imeti vse pristojnosti, ki jih potrebuje za učinkovit boj proti nezakonitemu priseljevanju. Kljub temu pa ima zadržke do prenosa delovne skupine za schengensko evalvacijo na Skupnost, saj me skrbi, da bodo zaradi tega države članice opuščale svoje odgovornosti pri izvajanju kontrol. Na drugi strani bi vas rada opozorila na izkušnje čeških državljanov, saj vem za primere, ko so nemški in avstrijski policisti brez razlogov nadlegovali češke voznike.

Obžalujem, da predsednik Klaus brezčutno odlaša z ratifikacijo Lizbonske pogodbe, vendar je jasno, da bo morala Komisija po ratifikaciji ponovno predložiti zakonodajo, tokrat v skladu s postopkom soodločanja Evropskega parlamenta. Zato zdaj podpiram zavrnitev predloženih besedil, kot je predlagal gospod Coelho, hkrati pa mu čestitam za dobro poročilo.

Marek Siwiec (S&D). – (PL) Gospa predsednica, v Parlamentu smo vedno znova lahko slišali besedo „Schengen“. Večina izmed nas se strinja, da je bil Schengen velik uspeh in da za ljudi iz novih držav, novih držav članic Evropske unije to pomeni znaten uspeh pri povezovanju. Vendar pa je Schengen hkrati tudi ogromna odgovornost in prav nove države so jo prevzele – Baltske države, Poljska, Slovaška, Romunija in Bolgarija. Odgovornost za vzhodno mejo Evropske unije nosijo nove države članice in to odgovornost izjemno dobro izpolnjujejo.

Kljub temu pa želim spregovoriti o nečem, kar v Parlamentu še ni bilo omenjeno. Kar je za nas stvar občudovanja in ponosa – s tem mislim na Schengen in prosti pretok – je nočna mora in izvor ogromnih težav za vse tiste, na katere se nanaša vizumska politika in ki morajo pridobiti tako imenovane „schengenske vizume“. Govorim o državljanih Ukrajine, Moldavije in drugih držav na vzhodu, ko želijo vstopiti v Evropsko unijo. Schengenski vizumi so bili uvedeni, vendar precej stanejo. Za te vizume morajo ljudje v teh državah plačati približno toliko, kot zaslužijo na mesec. Izpostavljeni so ponižujočemu postopku za pridobivanje teh vizumov in stati morajo v izjemno dolgih vrstah. Tudi to je Schengen. Za njih Schengen pomeni poniževanje, zid in težavo.

Da bi vzpostavili sistem, namenjen ocenjevanju delovanja schengenske politike, bi želel vsaj omeniti zadeve, ki se nanašajo na vizumsko politiko. To bi rad ocenil. Mogoče obstaja za to kakšna utemeljitev, vendar ne vemo, kako dolgo bo v veljavi ta politika in rad bi ocenil, kako smo uvedli takšne instrumente, ki nas ločujejo od številnih ljudi, ki bi radi prišli na našo območje, schengensko območje. Čeprav to ni tema poročila, sem vseeno želel spregovoriti o tem na današnji razpravi.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Gospa predsednica, kot veste je sedaj 28 držav, vključno s 25 državami članicami EU, odpravilo nadzor potniškega prometa na skupnih mejah. Ta stopnja prostega pretoka je očitno odvisna od širokega zaupanja med zadevnimi državami.

Nujno potrebno je, da je prosti pretok potniškega prometa trajnostno urejen z učinkovitimi spremljajočimi ukrepi. V tem smislu je osrednjega pomena učinkovit nadzor in kontrola zunanjih mej, ki – kot veste – naj bi se izvajala v skladu z notnim standardom prek schengenskega informacijskega sistema in z izvajanjem usklajenih zahtev za vstop za državljane tretjih držav. Vendar smo še vedno zelo daleč stran od tega. Skladnost s spremljajočimi mehanizmi je zaradi tega ključni dejavnik za varnost državljanov EU.

Moja država, Avstrija, je še posebej prizadeta zaradi svoje geografske bližine državam vzhodne Evrope. To je treba gledati tudi v luči zadnjih incidentov med zasegom hladilnega tovornjaka v Avstriji, v katerem je bilo najdenih 64 nezakonitih kurdskih imigrantov, ki so jih skušali pretihotapiti iz Turčije preko Madžarske in Avstrije v Nemčijo. Ta primer ponazarja, kako pomembno je, da se lahko zanašamo na ustrezen in učinkovit nadzor zunanjih mej in kako redko se to tudi zgodi.

Pri notranjih zadevah se moramo boriti z naraščajočim kriminalom v številnih evropskih regijah, ki je vse pogostejše povezan z organiziranimi, čezmejnimi tolpmi. Zaradi tega verjamem, da moramo pazljivo premisliti očasni ponovni uvedbi nadzora na notranjih mejah. Kot veste, se je to izkazalo za zelo učinkovito v času lige prvakov UEFA 2008.

Ker je izvajanje ocenjevalnega mehanizma za nadzor izvajanja schengenskega pravnega reda ključna skrb držav članic in še natančnejše, njihovih državljanov, menim, da mora biti Evropski parlament, kot predstavnik državljanov, vključen v sprejemanje teh odločitev.

Raffaele Baldassarre (PPE). – (IT) Gospa predsednica, gospe in gospodje, oba predloga v celoti prenašata pristojnosti, ki jih je imel do sedaj Svet, na Komisijo.

Z neizbežno uveljavitvijo Lizbonske pogodbe in posledično odpravo strukture Skupnosti, ki temelji na stebrih, se bo pravni položaj korenito spremenil in bo znatno drugačen. Zato bodo morali ocenjevalni mehanizmi temeljiti na dosledni podelitvi nalog, ki so sedaj porazdeljena med prvi in tretji steber.

Zato je ključnega pomena, da predlog zagotavlja večjo vključenost držav članic – ne verjamem, gospod Barrot, da zadostuje le vključenost strokovnjakov – predvsem pa resnično vključenost, resnično sodelovanje Evropskega parlamenta znotraj usklajevalne skupine mehanizmov za nadzor in preverjanje pravnega izvajanja schengenskega pravnega reda. Poleg tega moramo s celovitejšimi in natančnejšimi merili določiti in bolje opredeliti, kako uporabiti parameter migracijskega pritiska, ki izpostavlja področja večjega tveganja in kjer morajo biti izvedeni nenapovedani obiski.

Kot zadnje, predloga morata biti obravnavana kot en sam sveženj in ne ločeno, saj oba predstavljata skupne vidike istega vprašanja in imata enake pomanjkljivosti. To tudi zaradi tega, ker bo z uveljavitvijo Lizbonske pogodbe soodločanje postalo veljavni postopek.

Zato popolnoma podpiram stališče, ki ga je izpostavil gospod Coelho in pozive Komisiji, da umakne te predloge ter predloži druge, boljše, v katerih bodo upoštevani tudi rezultati te razprave.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Članstvo v schengenskem območju zajema popolnoma prost pretok za državljane držav članic znotraj tega območja ter s tem v celoti odpravlja meje med državami članicami. Varnost schengenskega območja je odvisna o tega, kako dosledno in učinkovito ta nadzor izvaja vsaka posamezna država članica na zunanjih mejah. Glede na to, da je v tem primeru vključen dvojni ocenjevalni mehanizem, je treba tega izvajati, ko govorimo o ocenjevanju in preverjanju izvajanja schengenskega pravnega reda, da bi tako zagotovili njegovo izvajanje na pregleden, učinkovit in dosleden način.

Čeprav bi morali pozdraviti predlog Komisije glede odločitve in urejanja, saj menimo, da se bo s tem zvišala stopnja medsebojnega zaupanja med državami članicami, ki so del tega območja, na katerem ni notranjih meja, in bodo zagotovljeni višji enotni standardi pri specifičnem izvajanju schengenskega pravnega reda, smo prepričani, da ga je treba ponovno pregledati, ob upoštevanju in po uveljavitvi Lizbonske pogodbe.

Pozdravljam dejstvo, da v predlogu Komisije države članice sodelujejo s Komisijo kot del usklajevalne skupine, da bi tako Komisiji omogočile izvajanje tega ocenjevalnega mehanizma. Prav tako pozdravljam, da je bilo pripravljenih nekaj večletnih programov, sodeluje pa tudi nekaj nacionalnih strokovnjakov, da bi lahko izvajali obiske na kraju samem, kar bo pripomoglo k boljši izmenjavi informacij med državami članicami na območju pravnega reda Skupnosti. Vendar pa bo po uveljavitvi Lizbonske pogodbe področje policijskega in pravosodnega sodelovanja postalo del prvega stebra, stebra zakonodaje Skupnosti.

Prav tako želim opozoriti na dejstvo, da člen 14 predloga sklepa Sveta o vzpostavitvi ocenjevalnega mehanizma za spremljanje uporabe schengenskega pravnega reda predvideva letno poročilo, ki ga mora Komisija predložiti Parlamentu in Svetu. Vendar želim ponoviti, da je treba predlog ponovno oceniti, da bi bile tako v njem upoštevane določbe Lizbonske pogodbe.

Zadnja zadeva, ki jo želim izpostaviti je, da ima pobuda, ki jo je Komisija podala glede predloga sklepa Sveta o uvedbi tega ocenjevalnega mehanizma, znatne posledice tudi za nove države članice, saj v tem primeru obravnavamo postopek za izvajanje določb schengenskega pravnega reda v dveh fazah. Nekatere izmed njih se kažejo v Prilogi I pristopnih pogodb, medtem ko bodo druge stopile v veljavo po tem, ko bo Svet sprejel odločitev v zvezi z nekaterimi določbami schengenskega pravnega reda.

Tadeusz Zwiefka (PPE). – (PL) Gospa predsednica, dobro je, da današnja razprava glede ocenjevanja schengenskega pravnega reda poteka sočasno s tem, ko se v Evropski uniji, pa tudi v Evropskem parlamentu, začneja širša razprava o stockholmskem programu. Gre za pomemben projekt, ki se nanaša na izjemno pomembna področja življenj državljanov EU, kot so svoboda, varnost in pravica. V ocenjevanje schengenskega projekta je na primer vsekakor treba vključiti dva elementa programa, svobodo in varnost državljanov EU.

Zato se moramo vprašati zakaj je bila ustanovljena Evropska unija in zakaj je za nas tako pomembno, da ta velik projekt uspe. Nenazadnje ni bila ustanovljena za politike ali mednarodne organizacije, ampak za določene države. Ustanovljena je bila v dobro njenih državljanov. Zaradi tega dobrobit državljanov, njihova svoboda in prostost, pa tudi najvišji možni standardi varnosti, ki jim morajo biti zagotovljeni, predstavljajo ene izmed glavnih elementov dela, ki ga morajo opravljati institucije EU.

Zato ni dobro, da razpravljamo ločeno o schengenskem območju, ne da bi to razpravo združili z ocenjevanjem programa priseljevanja, vizumskega programa in programa za sodelovanje s sosednjimi državami. Le tako nas lahko skupna razprava in ocenjevanje razmer pripelje do ustreznih zaključkov – prav v tem je namen sodelovanja Parlamenta pri sprejemanju teh odločitev in upam, da bo do tega prišlo.

Zato sem prepričan, da je Schengen opravil dobro nalogo. Kljub dejstvu, da je bilo prvotno povedano, da bo sprejemanje novih držav v schengensko območje nemogoče brez uvedbe SIS II, je vključitev 10 držav leta 2004 pokazala, da je bilo to možno in da se ni zgodilo nič strašnega. Sedaj moramo zagotoviti, da bodo mehanizmi, namenjeni izboljšanju in poostritvi delovanja sistema, razviti kar se da hitro, seveda ob sodelovanju Evropskega parlamenta. To pojasnjuje moje spoštovanje do Carlosa Coelha in v celoti podpiram njegovo poročilo.

Daciana Octavia Sârbu (S&D). – Gospa predsednica, pridružujem se pozivom k umaknitvi tega predloga in pozivom, da komisija predloži nov predlog, ki bo temeljil na drugačni pravni podlagi.

Gre za jasen poskus, kako zaobiti Parlament v zvezi s tem pomembnim vprašanjem, pravna služba Parlamenta pa je potrdila, da bi bila za ta predlog lahko sprejeta drugačna pravna podlaga, ki bi omogočila polno vključenost Parlamenta v procesu.

Za schengenski informacijski sistem, enotni schengenski vizum, zakonik o schengenskih mejah in zakonik o vizumih velja postopek soodločanja in s tem, ko se bližamo ratifikaciji Lizbonske pogodbe ter poenostavitvi in poenoteni pravni strukturi v Evropski uniji, bi morali biti priča večji in ne manjši vključenosti Parlamenta pri teh zadevah. V trenutnem predlogu se to ne odraža.

Na ravni odbora smo bili priča številnim medstrankarskim sporazumom glede teh vprašanj in upam, da bo imelo odločno in jasno stališče celotnega Parlamenta, skupaj z ustrezno ocenitvijo pravnih okoliščin za posledico ponovno pripravo osnutka predloga in predstavitev ustrežnejšega predloga.

Véronique Mathieu (PPE). – (FR) Gospa predsednica, kot mnogi moji kolegi poslanci, tudi sama popolnoma podpiram poročilo gospoda Coelha, ki se mu iskreno zahvaljujem za odlično delo, ki ga je opravil.

Od samega začetka je bil razlog za obstoj, predpogoj za odpravo nadzora na notranjih mejah obstoj kompenzacijskih ukrepov, katerih namen je bil preprečiti pomanjkljivo varnost, ki se je tako bojimo. Ti ukrepi predstavljajo podlago za medsebojno zaupanje, ki je ključnega pomena za dobro sodelovanje v schengenskem območju. Zato bomo le z učinkovitim in preglednim mehanizmom za ocenjevanje izvajanja tega schengenskega pravnega reda lahko zagotovili, da se bo to zaupanje ohranilo, s tem pa tudi sodelovanje držav članic na zelo visoki ravni.

Izziv je velik, temu primerna pa mora biti tudi vloga Parlamenta pri vzpostavitvi novega mehanizma. Če bo to besedilo sprejeto pred uveljavitvijo Lizbonske pogodbe, iz tega sledi, da bo treba mehanizem, oziroma vsaj elemente, ki spadajo v prvi steber, sprejeti s soodločanjem.

Še več, čeprav morajo sklepi izhajati iz vključevanja schengenskega pravnega reda v zakonodajo Skupnosti in v zakonodajo EU, to še ne pomeni, da bi morali vodenje tega ocenjevanja prepustiti izključno Komisiji.

Države članice morajo biti bolj vključene v ta ocenjevalni mehanizem ali pa bo obstajala nevarnost, da bo to medsebojno zaupanje zbledelo. Enako velja tudi za notranjo varnost naših držav članic. Če država članica tega pravnega reda ne izvaja pravilno, posledice čutijo vse druge države članice.

Z vidika učinkovitosti menim, da ni primerno predložiti dveh ločenih mehanizmov za dve ocenjevalni fazi, ki predstavljata preverjanje pred izvajanjem pravnega reda in izvajanje pravnega reda s strani držav v schengenskem območju.

Zato se pridružujem gospodu Coelhu pri njegovem pozivu Komisiji, naj umakne ta predlog in nam predstavi nov predlog, ki bo v večji meri upošteval filozofijo pravnega reda in vlogo držav članic pri ocenjevanju njegovega izvajanja.

Alan Kelly (S&D). – Gospa predsednica, z globokim obžalovanjem se obračam na Parlament kot poslanec iz države, ki se še ni odločila za pristop k schengenskemu sporazumu. Pristop k temu sporazumu bi podprl. Upam, da bo delovna skupina za schengensko evalvacijo državi Irski, pa tudi našim sosedom čez cesto v Britaniji, končno dokazala nesporne prednosti Schengna.

Prosti pretok je temeljna pravica in steber državljanstva EU, za katerega si vsi prizadevamo. Izjemen dosežek je, da je bilo mogoče odpraviti meje in omogočiti svobodo in ugodnosti potovanja državljanom EU, predvsem ob upoštevanju zgodovine Evrope. Dejstvo, da se je to zgodilo ob hkratnem povečanju zmoglosti naših organov v boju proti kriminalu, povezanim s prečkanjem mej, je izjemen zgodovinski dosežek in eden izmed največjih uspehov EU do danes. Ravno schengenski sporazum je spodbudil Irsko, da je vzpostavila celovit sistem s podatki o kaznivih dejanjih, ki bo v prihodnjih letih, upam, povezan z evropskim sistemom. Schengen je izjemno dobro deloval in to lahko vsi opazimo.

Prav zaradi tega izjemnega dosežka je obžalovanja vredno, da moja država le deloma sodeluje v Schengnu. Medtem ko so irski in evropski varnostni organi v celoti sodelovali na vseh področjih policijskega dela, državljani Irske ne uživajo vseh prednosti EU. Za odpravo nadzora na mejah je potrebno medsebojno zaupanje med vsemi vključenimi državami članicami. Žal je trenutno stališče irske vlade takšno, da ne more popolnoma zaupati svojim evropskim sosedom in deluje na nižjem nivoju, kadar govorimo o prostem pretoku ljudi v Evropi. To močno obžalujem. Potrebujemo vizumski sistem na ravni EU h kateremu bosta, upam, pripomogla Schengen in današnja razprava.

Glede predloga, ki je pred nami, pozivam Komisijo, da ga umakne. Verjamem, da Komisiji daje preveč pristojnosti. V resnici skuša zaobiti Evropski parlament. Ponovno bi nam morala predstaviti predloge, v katerih bi bil upoštevan postopek soodločanja, poleg te razprave pa bo po uveljavitvi Lizbonske pogodbe v vsakem primeru treba pripraviti nove predloge.

Petru Constantin Luhan (PPE). – Gospa predsednica, rad bi čestital gospodu Coelhu za zelo dobro delo, ki ga je opravil. Vzpostavitev preprostega, učinkovitega in preglednega ocenjevalnega mehanizma, ki bi dopolnjeval trenutni schengenski mehanizem, je zelo dobrodošla pobuda.

Vendar pa obstajajo tudi nekateri problemi z vidika varovanja podatkov, ki jih je poročevalec prej poudaril. Žal se v trenutnem postopku kljub potrebnim izboljšavam z nami le posvetujejo. Ko bo Lizbonska pogodba začela veljati, bo Parlament takoj dobil pristojnosti soodločanja o zadevah, ki sedaj spadajo v tretji steber. Ker gre za vprašanje varnosti schengenskega območja in njegovih državljanov, bi morali biti vsi akterji močno vpleteni pri vzpostavitvi teh ocenjevalnih sistemov ter s tem zagotoviti in utrditi načelo medsebojnega zaupanja, ki je ključno za delovanje schengenskega območja.

Zaradi tega podpiram poročevalca pri tej pobudi, s katero Komisijo poziva, naj umakne predloge in pripravi nove, ki bodo popolnejši.

Elena Oana Antonescu (PPE). – (RO) Čestitati želim gospodu Coelhu za odlično delo, ki ga je opravil, in za odločnost, ki jo je pokazal v svoji želji po ocenjevalnem mehanizmu za preverjanje izvajanja schengenskega pravnega reda na enostaven, učinkovit in pregleden način.

Uvedbo prostega pretoka na ozemlju EU in odpravo nadzora na notranjih mejah štejem za eno najpomembnejših dosežkov Evropske unije. Ob upoštevanju prepustnosti meje bomo potrebovali visoke standarde, ko bomo dejansko začeli z izvajanjem schengenskega pravnega reda v praksi, da bi lahko tako ohranjali povečano stopnjo medsebojnega zaupanja med državami članicami, vključno pri njihovi zmožnosti za izvajanje ukrepov, ki spremljajo odpravo nadzora na notranjih mejah.

Izboljšati moramo ocenjevalni mehanizem za nadzor izvajanja schengenskega pravnega reda. Potreba po ohranjanju višje stopnje varnosti in zaupanja zahteva dobro sodelovanje med vladami držav članic in Komisije. Glede na pomembnost predpisov na tem področju z vidika temeljnih pravic in svoboščin mora Evropski parlament vztrajati na tem, da je uveljavitev Lizbonske pogodbe predpogoj za kakršne koli zakonodajne postopke, ki vključujejo okrepitev varnosti meje.

Ob upoštevanju dejstva, kako pomembna je ta zakonodajna pobuda, je obžalovanja vredno, da Evropski parlament igra vlogo svetovalca in ne sozakonodajalca, kot bi moralo biti.

Vzpostavitev področja svobode, varnosti in pravice je glavna prednostna naloga Evropske unije. Prav zaradi tega je ključnega pomena za države članice, Komisijo in Evropski parlament, da so enako zastopani pri njegovem ohranjanju in razvoju.

Zato v celoti podpiram priporočilo poročevalca, s katerim poziva Komisijo, da Evropskemu parlamentu predloži nov, izboljšan predlog ter mu tako omogoči, da prevzame vlogo sozakonodajalca.

Jacques Barrot, podpredsednik Komisije. – (FR) Gospa predsednica, preživeli smo hladen tuš v Parlamentu.

Pri tej razpravi verjetno prihaja do nesporazuma v smislu, da je namen predloga prenesti ocenjevalni proces na Skupnost. Res je, da imamo Schengen – prav tako poudarjam, da je velika večina poslancev v EP pozdravila ta uspeh Schengna, ki zagotavlja prosti pretok, hkrati pa tudi varnost.

Res je, da je ocenjevanje schengenske ureditve sprva temeljilo na medvladni podlagi in da je Komisija tam sodelovala le kot opazovalka. Vendar pa je tudi res, da mora biti Komisija kot varuhinja pogodb odgovorna za ocenjevanje. Nobenega dvoma ni, da bo imela monopol nad ocenjevanjem – glede tega moramo biti zelo jasni. Seveda bomo vključili države članice, strokovnjaki iz držav članic pa bodo sodelovali pri načrtovanju časovnega razporeda obiskov, pri izvajanju obiskov na kraju samem in pripravi osnutka ocenjevalnega poročila.

Povsem jasno je, da so pomisleki, ki jih zaznavamo pri državah članicah, prav tako posledica nesporazuma. Ker si želimo medsebojnega zaupanja med državami članicami, ni nobenega dvoma, da jih ne bi zelo aktivno vključili v ocenjevanje ukrepov, ki so namenjeni izvajanju Schengena in schengenskega pravnega reda.

Sedaj sem prišel v Parlament. Tudi tu obstaja nesporazum. Naš namen ni izključiti Parlament, kot sem slišal nekoga omeniti. Glede na trenutno stanje je naš cilj preveriti, kako bi bilo mogoče okrepiti vključenost

Parlamenta z rednimi poročili. Vendar pa to nikakor ne omejuje možnosti, da Parlamentu dodelimo večjo vlogo v tem prenosu mehanizma na Skupnost, potem ko bo ratificirana Lizbonska pogodba. Nekoliko vztrajam na tem, saj vemo, da splošni evropski interesi lahko prevladajo, če se uporabi ta metoda, čeprav lahko občasno države članice tudi nekoliko omahujejo, ko govorimo o zagovarjanju splošnega evropskega interesa.

Tako obstaja nekaj nesporazumov, ki pa jih želim odpraviti.

Prav tako želim povedati, da predlogi prinašajo dodano vrednost v primerjavi s trenutnim mehanizmom. Ocenjevanje bo veliko pogostejše, prav tako pa tudi preglednejše. Predvideni bodo obiski na samem na podlagi ocen tveganja; na voljo bodo nenapovedani obiski in visoko strokovno znanje prek ocenjevanja, zaradi števila strokovnjakov, ki bodo sodelovali, pa bodo obiski učinkoviti.

Izboljšalo se bo izvajanje priporočil, izdanih ob koncu ocenjevanja na kraju samem.

Tako mislim, gospa predsednica, gospe in gospodje. Popolnoma razumem vašo željo, da bi se vključenost Parlamenta čim prej povečala, ko bo Lizbonska pogodba ratificirana. Nobenega dvoma ni, da mora imeti Parlament ključno vlogo pri tej metodi Skupnosti, vendar pa smo ta predlog pripravili za namene prenosa na Skupnost, pri čemer se razume, da to omogoča vključevanje Evropskega parlamenta.

Pazljivo sem prisluhnil vsem govorom in vsekakor sem opazil skoraj enotno stališče Parlamenta. Vendar pa verjamem, da vse to temelji na nesporazumu, ki ga je mogoče odpraviti.

Carlos Coelho, *poročevalec*. – (PT) Rad bi podal tri zaključne pripombe. Najprej se želim zahvaliti poslancem, ki so podprli moje poročilo in izrazili svoje strinjanje v tej razpravi, pa tudi podpredsedniku Barrotu za njegovo izjavo, s katero spodbuja vključenost Evropskega parlamenta kot sozakonodajalca, s čimer so najboljše izkoriščene možnosti, ki jih daje Lizbonska pogodba. To me ne preseneča. Vem, da je komisar Barrot na tem položaju že zelo dolgo, vendar je dobro, da je kot podpredsednik Komisije podal to uradno izjavo.

Drugič želim ponoviti nekaj, kar je povedal komisar Barrot, ko je omenil, da so bila pogajanja s Svetom zahtevna. Tudi sami se tega zavedamo, prav tako pa se zavedamo, da skoraj ne bi moglo biti drugačne, kadar obravnavamo to zadevo. Zaradi tega smo upali, da bo komisar gledal na Parlament kot na partnerja s pristojnostmi soodločanja, saj sta z vidika pristopa k Evropi Komisija in tudi Parlament podobno pozitivnega mnenja, da sprejemanje odločitev ne more biti izključno medvladno.

Tretjič, rad bi poudaril dve stvari, ki po mojem mnenju izhajata iz te razprave. V prvi vrsti ne sme priti do kršitve doslednosti. Ne moreta obstajati dva ocenjevalna sistema; obstajati mora samo eden, za nove in tudi za stare članice Schengna. Prav tako ne sme biti ogroženo načelo medsebojnega zaupanja. Sodelovati morajo vse strani. V procesu ocenjevanja morajo sodelovati države članice in tudi evropske institucije. Evropske institucije ne vključujejo le Komisije ali Sveta; prav tako vključujejo Parlament in prav zaradi tega pozivamo k soodločanju.

Predsednica. – Skupna razprava je zaključena.

Glasovanje bo potekalo jutri.

Pisne izjave (člen 149)

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *v pisni obliki*. – (LT) Ključnega pomena je, da obstaja enostaven, učinkovit in pregleden ocenjevalni mehanizem, s katerim bo mogoče schengensko območje ohraniti kot območje prostega pretoka, istočasno pa je treba medvladni okvir za ocenjevanje schengenske ureditve prilagoditi okviru EU. Pravna služba Evropskega parlamenta je opravila študijo in ugotovila, da bi moral biti pri razpravi o tem predlogu pred posvetovalnim postopkom izbran postopek soodločanja. Lizbonska pogodba bo kmalu začela veljati in v skladu s to pogodbo bo imel Evropski parlament večje pristojnosti na področju svobode, varnosti in pravice, v katerega ta predlog spada. Ker je varnost schengenskega območja in njegovih državljani ključnega pomena, moramo izbrati postopek soodločanja.

Kinga Gál (PPE), *v pisni obliki*. – (HU) Schengensko sodelovanje lahko poteka v številnih različnih oblikah. Izbrati je mogoče številne primere izvajanja in jih podrobno preučiti. V to sem prepričana kot poslanka v EP in vredno je omeniti, tukaj in sedaj, da enega izmed osnovnih pogojev za prosti pretok ljudi predstavlja popoln schengenski sistem, ki deluje učinkovito in temelji na medsebojnem zaupanju. Vprašanja, povezana z nadzorom na mejah, našo skupno vizumsko politiko, čezmejnem sodelovanjem policije in varstvom podatkov so le sestavni deli tega celostnega sistema. Gre za zahtevna vprašanja, ki pa jih medsebojno povezuje

eden pomembnih dejavnikov. Evropskim državljanom je bila dana in jim je dana, vsak dan, dodatna svoboda, ki jim predstavlja enega izmed najočitnejših uspehov obstoja Evropske unije.

Kot predstavnica volivcev v državi članici, ki se je pridružila šele pred nekaj leti, lahko to z veseljem potrdim. Če portugalsko predsedstvo EU ne bi pripravilo predloga, nove države članice ne bi mogle biti del schengenskega sistema. Trenutno zadnja (druga) generacija schengenskega informacijskega sistema še vedno ne deluje. Komisija in države članice so dolžne ohraniti to svobodo, temo, na katero se nanašata tudi dve vprašanji na dnevnem redu. Evropski parlament je prav tako odgovoren za to in ravno zaradi tega mora sodelovati pri vprašanjih, ki se nanašajo na svobodo „državljanov“. Zato odločno podpiram prizadevanja poročevalca in se strinjam z njegovimi predlogi.

Siiri Oviir (ALDE), v pisni obliki. – (ET) Vzpostavitev schengenskega območja ob koncu osemdesetih in v začetku devetdesetih let prejšnjega stoletja je bil eden izmed največjih dosežkov v zgodovini Evrope. Določbe schengenskega pravnega reda so bile del okvira Evropske unije vse od uveljavitve Amsterdamske pogodbe leta 1999. Ključni del upoštevanja izvajanja pravil schengenskega pravnega reda, ki predstavlja del evropske zakonodaje, predstavlja ocenjevalni mehanizem, ki mora zagotavljati pregledno, učinkovito in dosledno izvajanje schengenskega pravnega reda, prav tako pa mora odražati spremembe zakonodajnih razmer, ki so bile uveljavljene po vključitvi schengenskega pravnega reda v okvir EU.

Strinjam se s stališčem poročevalca, da so predlogi, navedeni v zakonu, omejeni na sprejetje nekaterih splošnih priporočil glede izboljšanja veljavnega schengenskega ocenjevalnega mehanizma, ki so bila dana pred kratkim. Edina nova zamisel v celotnem zakonu je uredba, ki se nanaša na možnost izvedbe nenapovedanih obiskov, ki je zelo dobrodošla. Vendar pa ne morem sprejeti dejstva, da bi vlogo, ki jo ima trenutno Svet, v celoti prevzela Komisija. Ta predlog dopušča le omejene možnosti za sodelovanje z državami članicami, Evropski parlament pa odriva od procesa. Ne smemo pozabiti, da gre za področje, ki temelji na svobodi, varnosti in pravici, prav tako pa ne smemo pozabiti, da odgovornost za ohranjanje in usklajevanje tega področja ne leži izključno na Komisiji kot ustanovi, ki mora zagotoviti nadzor izvajanja Ustavne pogodbe, ampak tudi na državah članicah, ki so še naprej odgovorne za varnost na svojih zunanjih mejah, pa tudi na Evropskem parlamentu, ki predstavlja državljane Evropske unije.

18. Sporazum med ES in Mauritiusom o odpravi vizumov za kratkoročno bivanje
- Sporazum med ES in Republiko Sejšeli o odpravi vizumov za kratkoročno bivanje
- Sporazum med ES in Barbadosom o odpravi vizumov za kratkoročno bivanje -
Sporazum med ES ter Saint Kitts in Nevis o odpravi vizumov za kratkoročno bivanje
- Sporazum med ES ter Antigvo in Barbudo o odpravi vizumov za kratkoročno
bivanje - Sporazum med ES in Bahami o odpravi vizumov za kratkoročno bivanje
(razprava)

Predsednica. – Naslednja točka je skupna razprava o:

- Poročilu gospoda Busuttila v imenu Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve o predlogu sklepa Sveta o podpisu in začasni uporabi Sporazuma med Evropsko skupnostjo in Republiko Mauritius o odpravi vizumov za kratkoročno bivanje (COM(2009)0048 – C7-0015/2009 – 2009/0012(CNS)),

- Poročilu gospoda Busuttila v imenu Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve o predlogu sklepa Sveta o podpisu in začasni uporabi Sporazuma med Evropsko skupnostjo in Republiko Sejšeli o odpravi vizumov za kratkoročno bivanje (COM(2009)0052 – C7-0012/2009 – 2009/0015(CNS)),

- Poročilu gospoda Busuttila v imenu Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve o predlogu sklepa Sveta o podpisu in začasni uporabi Sporazuma med Evropsko skupnostjo in Barbadosom o odpravi vizumov za kratkoročno bivanje (COM(2009)0050 – C7-0017/2009 – 2009/0014(CNS)),

- Poročilu gospoda Busuttila v imenu Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve o predlogu sklepa Sveta o podpisu in začasni uporabi Sporazuma med Evropsko skupnostjo in Federacijo Saint Kitts in Nevis o odpravi vizumov za kratkoročno bivanje (COM(2009)0053 – C7-0013/2009 – 2009/0017(CNS)),

- Poročilu gospoda Busuttila v imenu Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve o predlogu sklepa Sveta o podpisu in začasni uporabi Sporazuma med Evropsko skupnostjo in Antigvo in Barbudo o odpravi vizumov za kratkoročno bivanje (COM(2009)0049 – C7-0016/2009 – 2009/0013(CNS)),

- Poročilu gospoda Busuttila v imenu Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve o predlogu sklepa Sveta o podpisu in začasni uporabi Sporazuma med Evropsko skupnostjo in Zvezo Bahami o odpravi vizumov za kratkoročno bivanje (COM(2009)0055 – C7-0014/2009 – 2009/0020(CNS)).

Simon Busuttil, *poročevalec*. – (MT) Kljub hladu, ki ga je mogoče čutiti v Parlamentu, se bo ta tema nanašala na države, ki se kopajo v toplejših temperaturah, kar je precej bolj idealno. Ta poročila so sestavljena iz sporazuma, ki odpravlja vizume za kratkoročno bivanje, sklenjenega med Evropsko unijo in njenimi državljani ter državljani šestih različnih držav – Republiko Mauritius, Republiko Sejšeli, Barbadosom, Federacijo Saint Kitts in Nevis, Bahami in tudi Antigvo in Barbudo.

Odprava vizumov velja za državljane Evropske unije, ki potujejo v te države in obratno, se pravi, ko državljani iz teh držav potujejo v Evropsko unijo. Velja za obdobje, ki ni daljše do treh mesecev v obdobju šestih mesecev. Ta odprava se nanaša na vse kategorije oseb, kar pomeni običajne državljane, kot tudi diplomate, ki potujejo iz najrazličnejših razlogov. To velja še zlasti za številne turiste, ki so državljani Evropske unije in potujejo na počitnice v teh šest držav, s tem pa jim bomo močno poenostavili zadeve.

Ta sporazum pa specifično izvzema tiste osebe, ki potujejo zaradi dela ali plačila. V teh poročilih imamo vključeno določbo, ki se glasi, da lahko vsaka izmed teh tretjih držav začasno prekine ali razveljavi ta sporazum v povezavi z vsemi državami Evropske unije, ne pa da izvzema posamezne države. To je bilo narejeno z namenom, da bi zagotovili enake pogoje za vse državljane Evropske unije, poleg tega pa tudi kot izraz solidarnosti. Na drugi strani bo Evropska unija storila enako, kar pomeni, da lahko tudi Evropska skupnost začasno opusti ali razveljavi sporazum v imenu vseh svojih držav članic. Evropska unija ali katera koli izmed teh držav lahko začasno opusti celoten sporazum ali dele tega sporazuma zaradi javnega interesa, zaščite nacionalne varnosti, varovanja javnega zdravja, nezakonitega priseljevanja, ali pa v primeru, da država ponovno uvede obvezne vizume. Gospa predsednica, pred izvedbo glasovanja o teh poročilih na ravni odbora želim pojasniti, da smo zahtevali jamstvo s strani Evropske komisije, da bo zagotovljena popolna vzajemnost, ki nam je bilo tudi dano. To je bilo za nas temeljno načelo; popolna vzajemnost, ki jo zagotavljajo te države pri odpravi svojih vizumskih zahtev, medtem ko bi to v zameno storili tudi mi. Tako bi odpravili vizumske zahteve na obeh straneh. Ta sporazum je bil dosežen na zahtevan način in ponovno dokazuje, da se Evropska unija lahko enotno pogaja na mednarodni ravni in izkazuje solidarnost do vseh držav. Na koncu želim povedati še enkrat, da to ponazarja sposobnost Evropske unije, da državljanom odpre svoja vrata po vsem svetu.

Jacques Barrot, *podpredsednik Komisije*. – (FR) Gospa predsednica, tudi sam sem zelo hvaležen gospodu Busuttilu za odlično poročilo.

Šest držav, ki niso članice EU – Antigva in Barbuda, Bahami, Barbados, Mauritius, Saint Kitts in Nevis ter Sejšeli – je bilo prestavljenih z negativnega na pozitivni seznam Uredbe (ES) št. 539/2001 v skladu z novo Uredbo (ES) št. 1932/2006, sprejeto 21. decembra 2006, s čimer je bilo potrjeno, da so te države izpolnile merila, določena v tej uredbi.

Ta predpis je urejal izvedbo odprave vizumov za državljane teh držav ob zaključitvi in uveljavitvi dvostranskega sporazuma o odpravi vizumov med Evropsko skupnostjo in vsako izmed teh držav.

Kot je povedal gospod Busuttil, je zelo pomembno, da smo zagotovili polno vzajemnost, saj so takrat nekatere izmed teh držav državljanom ene ali več držav članic še vedno nalagale vizumsko obveznost.

Zaradi začasnega vizumskega režima, ki so ga izvajale države CARICOM – Karibskega skupnega trga – za državljane številnih držav članic v času svetovnega prvenstva v kriketu, so se uradna pogajanja o odpravi vizumov začela šele julija 2008.

Da bi bili državljani čim pred deležni ugodnosti odprave vizumov, je Komisija predlagala začasno uveljavitev sporazumov, podpisanih 28. maja 2009 in od takrat veljajo začasno, do dokončanja postopkov, potrebnih za njihovo uradno sklenitev.

V skladu z načelom vzajemnosti odprava vizumov velja za vse kategorije oseb – imetnike navadnih, diplomatskih in/ali uradnih/službenih potnih listin –, ki potujejo zaradi vseh različnih razlogov, razen za namene izvajanja plačanega dela.

Da bi bilo mogoče zagotoviti enako obravnavo vseh državljanov EU, kot je povedal gospod Busuttil, sporazumi vključujejo določbo, ki določa, da lahko vseh šest držav, ki niso članice EU, začasno prekine ali razveljavi sporazum le v povezavi z vsemi državami članicami Evropske Skupnosti in vzajemno, da lahko Skupnost začasno opusti ali razveljavi sporazum samo v povezavi z vsemi njenimi državami članicami.

Tako je to; hvaležen sem Parlamentu in gospodu Busuttilu za sodelovanje. Krepi to pobudo, zaradi česar bo potovanje enostavnejše za vse naše državljane. Prav tako želim dodati, da lahko v tem nekoliko hladnem Parlamentu, sanjamo, da bomo prej ali slej obiskali te čudovite države, kot so na primer Sejšeli in Bahami...

Marie-Christine Vergiat, v imenu skupine GUE/NGL. – (FR) Gospa predsednica, Konfederalna skupina Evropske združene levice – Zelene nordijske levice podpira sporazume Evropske unije s temi šestimi državami, ki so resnično sanjske destinacije, gospod Barrot.

Kot ste nas obvestili, bodo s temi sporazumi državljani teh šestih držav in vzajemno tudi državljani EU v prihodnje izvzeti iz zahtev glede vizumov za kratkoročno bivanje – vsaj nekateri izmed njih bodo, saj so iz tega izvzeti tisti, ki želijo delati ali opravljati plačano delo, povedano na kratko, kot delojemalci ali ponudniki storitev. To pomeni, da so iz vizumske obveznosti med drugim izvzeti poslovneži, športniki in umetniki – vsaj kadar gre za opravljanje enkratne dejavnosti – novinarji in pripravniki.

Ne bodimo živčni in pozdravimo ta napredek, saj vsi poznamo upravne formalnosti, ki potekajo na naših veleposlaništvih, da bi izdali vizume za državljane iz južnih držav.

Prepričana sem gospe in gospodje – vsaj tisti, ki ste še ostali –, da ste vsi slišali o teh primerih umetnikov, ki jim preprečijo udeležbo na festivalu, ali športnikov, ki ne morejo sodelovati na tekmovanjih. V skupini GUE/NGL podpiramo odpravo vizumov za kratkoročno bivanje. So v nasprotju s prostim pretokom oseb in pehajo državljane teh držav v začaran krog, kar jih spodbuja k vlaganju prošenj za vizume za kratkoročno bivanje, ko pa jih pridobijo, se v svoje države ne vrnejo zaradi strahu, da ne bodo mogli pridobiti drugega vizuma. Po drugi strani pa v naši državah nenehno preganjamo imetnike teh vizumov za kratkoročno bivanje in začaran krog je sklenjen. To vodi celo v razpad družin med migranti, ki živijo v naših državah, in njihovimi družinami, ki so ostale v matičnih državah. Zato verjamemo, da so ti sporazumi pozitiven korak v smeri druge migracijske politike, pri kateri bi se moški in ženske gibal prosto kot kapital in blago.

Vendar pa imamo, komisar, majhno pripombo – eno majhno tehnično pripombo. Opazili smo, da je bil angleški pojem „veljavni potni list“ preveden v francoski jezik kot „*passeport ordinaire*“, vendar ne verjamemo, da gre za isto zadevo. Zato bi bili izjemno veseli, če bi dobili pojasnila v zvezi s tem, saj verjamemo, da bi se pravilen prevod glasil „*passeport en cours de validité*“.

Prav tako smo bili presenečeni – verjetno je beseda „presenečeni“ vljuden izraz – zato smo presenečeni, da ti sporazumi ne veljajo za najbolj oddaljene regije Francije, medtem ko veljajo za najbolj oddaljene regije Portugalske.

Carlos Coelho (PPE). – (PT) Rad bi podprl poročilo Simona Busuttila, ki povzema pobudo Evropske komisije, s tem ko navaja tri kratke pripombe. Prvič, s to odločitvijo, ki olajša pretok, zavračamo idejo o trdnjavi Evropi. Drugič, vrat ne odpiramo kar naključno. Kot nas je spomnil podpredsednik Barrot, jih odpiramo v skladu s pravili. Kot je dejal, so države izpolnile pogoje in jih lahko umaknemo z negativnega seznama.

Pomembno je, da izberemo evropski pristop in se izognemo „izbiranju“ držav, pri čemer nekatere sprejmemo, druge pa zavrnemo. Sprejet bo celoten evropski prostor ali pa nič. In na koncu, kot sta poudarila Simon Busuttil in podpredsednik Barrot, so v teh sporazumih ključnega pomena zagotovila o vzajemnosti. Od Evrope ne moremo zahtevati, naj odpre svoja vrata drugim državam, če le te ne odprejo svojih vrat Evropi, in to je dobro zagotovljeno v teh sporazumih.

Jacques Barrot, podpredsednik Komisije. – (FR) Gospa predsednica, najprej se želim zahvaliti gospe Vergiat in ji povedati, da ima popolnoma prav – res gre za „*passeports en cours de validité*“ – in drugič, povedati želim, da gre za priložnost, ki jo želimo čim bolj izkoristiti.

Mislim, da je tudi gospod Coelho jasno povedal, po tem, ko je to storil gospod Busuttil, da moramo biti zelo strogi v zvezi z vzajemnostjo in da potrebujemo resnično evropsko solidarnost: države članice ne moremo prepustiti na milost ali nemilost ponovnega uvajanja vizumov. Potrebujemo resnično solidarnost vseh držav članic in Unije.

Še enkrat bi se rad zahvalil gospodu Busuttilu za jasno opredelitev problema in da nam je na ta način ponudil podporo Parlamenta.

Simon Busuttil, poročevalec. – (MT) Rad bi se zahvalil vsem, ki so sodelovali. To velja za moje kolege, pa tudi za podpredsednika Evropske komisije Jacquesa Barrota. Če bi moral pripraviti povzetek političnega sporočila te institucije v enem samem stavku, bi ta vsekakor vseboval načelo vzajemnosti. To je za nas pomembno. V sporazumu, ki ga imamo pred sabo, je to zelo pomembno, tako kot so ključnega pomena sporazumi z

drugimi tretjimi državami. Podpredsednik Komisije se zaveda, da obstajajo nekatere tretje države, ki še vedno ne spoštujejo načela vzajemnosti v zvezi z vsemi državami članicami Evropske unije. Med temi so Združene države Amerike, ki so v svoj program odprave vizumov pred kratkim vključile številne države, vendar so pri tem druge izpustile. Drug tak primer je Brazilija, s katero so nedavno potekala pogajanja. Upam si trditi, da je treba kadar koli je sklenjen sporazum, vztrajati pri načelu vzajemnosti, in menim, da je ravno ta oblika sporazumov tista, ki lahko služi kot temelj, da do tega pride tudi drugod.

Predsednica. – Skupna razprava je zaključena.

Glasovanje bo potekalo jutri.

19. Napredek na področju SIS II in VIS (razprava)

Predsednica. – Naslednja točka je izjava Komisije o napredku na področju SIS II in VIS.

Jacques Barrot, *podpredsednik Komisije*. – (FR) Gospa predsednica, ne želim skušati potrpljenja Parlamenta, kljub temu moram prisotnim poslancem v EP in Parlamentu pojasniti številne zadeve.

Ko sem pred letom in pol prevzel delo komisarja, odgovornega za svobodo, varnost in pravico, sem na svoji mizi našel dva obsežna projekta informacijske tehnologije, katerih namen je bil državam članicam zagotoviti sodobno in učinkovito orodje za sodelovanje.

Ta dva projekta, SIS II in VIS, sta predstavljala del iste pogodbe, sklenjene leta 2003 med Komisijo in konzorcijem podjetij v informacijski tehnologiji. Oba projekta sta tehnološko zahtevna. Med seboj moramo povezati centralni sistem in nacionalno opremo s še posebno zahtevnimi specifikacijami in zagotoviti, da bodo med seboj sodelovali.

Parlament sem o tem vedno skušal obveščati. Po Svetu za pravosodje in notranje zadeve februarja in junija 2009, sem pisal gospodu Deprezu, predsedniku parlamentarnega Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve, ter ga obvestil o napredku SIS II. Gospod Coelho, poslal sem vam kopijo korespondence, ker ste običajno poročevalec za vprašanja, povezana s SIS, in ta vprašanja redno spremljate.

Ta duh odprtosti me je spodbudil, da vam danes še enkrat podam čim več informacij. Res je, da kot pri večini industrijskih projektov, tudi pri SIS II in VIS obstaja nevarnost, da bosta prekoračena proračun in predviden rok izvedbe. Res je, da so razmere nezadovoljive v zvezi s SIS II in tudi z VIS.

Kljub sodelovanju strokovnjakov iz Komisije in držav članic se pri SIS II še naprej vedno znova pojavljajo različne ovire. Pri VIS je bila dosežena pomembna faza. Prvotne specifikacije so zelo otežile izvedbo predvidenih preskusov, vendar bi lahko s ponovnim pregledom teh specifikacij ob soglasju držav članic naslednjič uspešno izvedli preskuse.

Najprej se bom dotaknil SIS II. Komisija tesno sodeluje s predsedstvom, državami članicami in pogodbenimi izvajalci, da bi izvedla smernice, določene v posvetovanjih s Svetom za pravosodje in notranje zadeve 4. in 5. junija.

Vse vpletene stranke aktivno sodelujejo pri tehničnih pripravah za prvi „mejni“ preskus, s katerim naj bi zagotovili, da je trenutna tehnična rešitev pripravljena na trdni podlagi. Ob upoštevanju tega se je Komisija s konzorcijem, ki vodi projekt, dogovorila o potrebnih spremembah pogodbe. Pri prvem mejniku je prišlo do dodatnega stroška v višini 1 026 000 EUR. Istočasno so naše službe poostriale vodenje in spremljanje projekta. Uvedle so pogodbene kazni, da bi tako ustvarile dodaten pritisk na pogodbenega izvajalca.

V petek zvečer sem povabil in se srečal z izvršnim direktorjem podjetja, ki vodi projekt, da me je lahko osebno seznanil z ukrepi, ki jih izvaja za odpravo tehničnih težav.

Iz previdnosti, kot je bilo predvideno na junijskem Svetu, je Komisija začela s pripravljalnim delom, katerega namen je morebiten prehod na alternativni načrt, če trenutna tehnična rešitev ne bi bila uspešna.

Da bi lahko upoštevali te podatke in nov časovni načrt, moramo več kot očitno prenesti te okoliščine v zakonodajo. Zato je Komisija 29. septembra predlagala nekaj sprememb instrumentov za prehod na SIS II, sprememb, o katerih s Parlamentom trenutno poteka posvetovanje. To nam bo omogočilo, da vprašanje ponovno podrobno preučimo.

V zvezi z VIS je aprila 2009 pogodbeni izvajalec začel s serijo preskusov na centralnem sistemu, da bi ocenil dosežen napredek. Pogodbenemu izvajalcu še ni uspelo izpolniti vseh pogodbenih pogojev, ki so potrebni za dokončanje teh serij preskusov, čeprav je bil njegov rok podaljšan.

Komisija je seveda uveljavila pogodbene kazni, ki so predvidene za to zamudo. Pogodbenemu izvajalcu je naložila, da izvede vse ustrezne korektivne ukrepe.

Ne verjamem, da je težava v načrtovanju, vendar se lahko izkaže, da se motim. Po drugi strani se zdi, da STT dobro napreduje. Preskusi naj bi bili zaključeni 11. novembra. Vendar pa morajo vzporedno s tem države članice prav tako prilagoditi svoje nacionalne sisteme, da bi lahko uporabile VIS. Vsaj tri države članice se spopadajo z velikimi težavami in zamude zaradi teh treh sistemov so še večje, kot težave, ki jih povzroča centralni sistem.

Zato trenutno izvajamo podrobno analizo s temi državami članicami, da bi določili nov časovni načrt za zagon VIS. Da bi lahko to storili, pa moramo imeti jasno predstavo o rezultatu serije preskusov na centralnem sistemu.

Zaradi sestanka, ki sem ga imel v petek, verjamem, da bi lahko bil 11. november datum, ko bomo izvedeli, ali so bili izvedeni preskusi uspešni. Kakor koli že, pred zagonom sistema morajo v celoti delovati nacionalni sistemi in tudi centralni sistem. Seveda bom takoj, ko nam bo uspelo pripraviti osnutek, obvestil Parlament o tem novem časovnem razporedu.

Tu bom zaključil – oprostite mi za nekoliko daljši govor, vendar sem res želel podati podrobno sliko napredka SIS II in VIS. Obstaja resen razlog za zaskrbljenost in ni smiselno, da to skrivamo. Tehnični, proračunski in politični profili tveganj obeh projektov upravičujejo sodelovanje vseh nas, ob hkratnem upoštevanju naših ustreznih odgovornosti. Uporabljena so bila znatna finančna sredstva. Skupni znesek proračunskih obveznosti Komisije za SIS II znaša nekaj več kot 80 milijonov EUR, do sedaj pa je bilo plačano le nekaj več kot polovica, ali 44,5 milijonov EUR. Skupni znesek, ki ga je Komisija do sedaj že namenila za VIS, je nekje okrog 74,5 milijona EUR. Z vidika proračunskega izvajanja je bilo do danes porabljeno približno 43,3 milijona EUR. Te številke so v skladu s številkami, navedenimi pri podobnih obsežnih projektih, ki so bili razviti v Evropi in drugje po svetu.

Gospa predsednica, povedati želim, da bom vsekakor obvestil Parlament o vseh novih dogodkih, ki bi lahko vplivali na proračun ali na sam datum zagona teh sistemov.

Če bomo uspeli z VIS in SIS II, bomo s tem opremili Evropo z najučinkovitejšim sistemom na svetu. Zato moramo odpraviti ovire na jasen, miren in praktičen način, v zvezi s tem si bom dovolil in pozval Parlament, naj mi pomaga, kadar bom to potreboval, da bi tako pazljivo spremljali ti dve vprašanji in zaključili njuno uspešno izvedbo.

PRESEDSTVO: GOSPA KOCH-MEHRIN

podpredsednica

Simon Busuttil, v imenu skupine PPE. – (MT) Najprej se želim zahvaliti podpredsedniku Evropske komisije za pojasnila, ki jih je pravkar podal, prav tako pa želim pojasniti, zakaj smo zahtevali to razpravo.

Zahtevali smo jo, ker je schengensko območje za nas izjemno pomembno ob upoštevanju prostega pretoka naših državljanov. Čeprav smo uvedli schengensko območje, da bi našim državljanom omogočili popolno svobodo, tega privilegija ne želimo dati kriminalcem. Zaradi tega smo vzpostavili schengenski informacijski sistem, ki naj bi bil nadgrajen s sistemom nove generacije, poznanim pod imenom SIS II, da bi lahko tako okrepili svobodo naših državljanov ter hkrati onemogočili kriminalcem, da bi to izkoriščali. Zaradi tega nas skrbi dejstvo, da ta sistem nove generacije SIS II zamuja in še vedno ni videti, da bi bil kmalu dokončan. Zato naslavljamo ta vprašanja v zvezi z razlogi za zamudo na vas in vas prosimo za zagotovilo datuma, do katerega bo sistem vzpostavljen in bo deloval. Vendar pa želim jasno povedati, da si kot končni cilj prizadevamo za sodelovanje z Evropsko komisijo, da bi zagotovili brezhibno delovanje schengenskega območja in da ga bo mogoče uporabljati v najboljšem interesu naših državljanov, ne da bi puščal proste roke osebam s slabimi nameni.

Claude Moraes, v imenu skupine S&D. – Gospa predsednica, komisarju bi se rad zahvalil, da nam je podrobneje posredoval najnoveše informacije v zvezi s temi vprašanji. Cenimo način, kako je to storil.

Tako kot gospod Busuttil želim tudi sam podati pojasnilo – gre za skupno pojasnilo – glede naših resnih pomislekov v zvezi z znatnimi zamudami pri prehodu s SIS na SIS II in razvoju VIS. Mislim, da boste razumeli, zakaj smo predložili skupno pojasnilo, saj gre tu za resnično zaskrbljenost. Gospod Coelho in drugi že nekaj časa izražajo to zaskrbljenost in v zapisnik je vredno zapisati, da so, kot veste, pri tem ključna vprašanja za Parlament, čeprav te znatne zamude same po sebi več kot očitno povzročajo resne skrbi, povezana s preglednostjo in odgovornostjo, predvsem pri ravnanju z zaupnimi podatki in zaupnimi podatki na tem področju. Kot sozakonodajalec in edina neposredno izvoljena institucija v EU mora biti Parlament seznanjen z razvojem teh sistemov, kar je v preteklosti tudi velikokrat zahteval.

Ne želimo, da bi zaradi naše odločnosti na nas gledali, kot da postavljamo nerazumne zahteve. Želimo biti razumni in želimo se odzvati na tak način, kot ste nam danes podali informacije. Preprosto želimo biti seznanjeni s trenutnim rezultatom igre, dobiti pojasnila o razlogih za zamudo in dobiti ponovna zagotovila, da bodo ti problemi odpravljeni. Ključnega pomena je, da tako pomemben projekt, kot je ta, ki bo vplival na veliko število ljudi – državljanov in tudi nedržavljanov EU – poteka na pregleden način.

Vendar pa je treba poleg teh vprašanj preglednosti in odgovornosti izpostaviti tudi nekaj širših učinkov. Tehnični problemi, ki smo jim priča, in razvoj teh obsežnih zbirk podatkov ne vzbujajo širšega zaupanja. Številne naše države članice – tudi država članica, iz katere prihajam – so imele znatne težave pri svojem razvoju pomembnih zbirk podatkov, pri razvoju podatkovnih zbirk ID in tako dalje. Zaupanje javnosti v te sisteme je ključnega pomena.

Zaradi tega moramo vsekakor pozabiti na razlike med političnimi strankami in ugotoviti, kako so ti problemi nastali in kako jih je mogoče v prihodnje preprečiti že v fazi načrtovanja, ne pa v fazi razvoja. Iz tega se moramo nekaj naučiti; zaupati moramo v te sisteme, predvsem pa moramo imeti poln in učinkovit pregled. Na koncu bodo ti sistemi delovali le tehničnim sodelovanjem – pa tudi z zaupanjem javnosti v ta sistem in dejstvom, da Parlament te zadeve obravnava odprto in na koncu tudi zagotovi rezultate.

Sarah Ludford, v imenu skupine ALDE. – Gospa predsednica, v vseh 10 letih v Evropskem parlamentu še nisem imela na voljo toliko časa za govor v enem večeru! Deset minut skupaj je neobičajno razkošje in nisem prepričana, da ga bom uspela izkoristiti.

Tudi jaz se zahvaljujem podpredsedniku Barrotu, da nam je poročal o problemih, čeprav imam občutek, da ne bi smeli nenehno prositi za te informacije. Vsakdo, ki se le malo spozna na izvedbo velikih del IT v javnem sektorju v svoji državi članici ve, da pogosto nastanejo takšni tehnični in proračunski problemi. Žal pa, kadar sta prizadeta dva tako odmevna, velika sistema – schengenski informacijski sistem (SIS) II in vizumski informacijski sistem (VIS) – to ne vpliva le na verodostojnost notranje varnosti Unije – na to se bom vrnila kasneje – ampak tudi na vizumsko politiko EU.

Kot poročevalka za VIS lahko povem, da smo bili pod velikim časovnim pritiskom pri pripravi zakonodaje, saj smo želeli nadaljevati, da bi VIS bil vzpostavljen in bi začel delovati – kot bi do sedaj že moral – in vsak odmik v programu pomeni globoko razočaranje.

Komisarja Barrota bi rada vprašala, kakšne posledice bo to imelo za prosilce za vizum. Ali bo to pomenilo veliko zbeganih ljudi, saj naj bi bilo s sistemom VIS obdelanih 20 milijonov zahtevkov za vizume na leto, zamude pa imajo verjetno verižni učinek? Kaj pa se dogaja z dogovori o zunanjem izvajanju, ki so bili sklenjeni? Omenili ste, da so bile naložene pogodbenne kazni zaradi zamud pri vizumskem informacijskem sistemu. Ali nam lahko poveste, kakšne so te kazni? Koliko znašajo predvideni dodatni stroški? In ali nam lahko poveste, gospod Barrot, ali v celoti gledano še naprej zaupate pogodbenemu izvajalcu ali pa ste že preučili možnost razveljavitve pogodbe?

To ima verjetno posledice tudi za vzpostavitev agencije za skupno upravljanje SIS in VIS – in morebitnih drugih zbirk podatkov v prihodnje. Mogoče bi bilo dobro ponovno pregledati nekatere ambicije v zvezi z zbiranjem podatkov in obsežnimi nadzornimi sistemi, kar ne bi bilo slabo s stališča zasebnosti, če bomo imeli še naprej vse te tehnične in infrastrukturne težave.

Zadnje, kar sem želela vprašati komisarja, je: po trenutnih ocenah naj bi SIS II začel delovati v zadnjem četrtletju 2011. Verjetno lahko pričakujemo dodatne zamude. Poleti 2012 bodo v Londonu potekale olimpijske igre. Vlada Združenega kraljestva le iz njej poznanih razlogov ni izkoristila priložnosti in se ni vključila v SIS I. Na voljo ji je bilo kar nekaj let, ko bi se lahko vključila v SIS I, vendar smo slišali le: „Oh, ne, ne, počakali bomo na SIS II“.

V odgovorih na moja vprašanja je vlada zatrjevala, da je ne skrbijo nobene posledice za varnost. Vendar pa bi bila ogrožena ne le varnost Združenega kraljestva, ampak tudi Evrope, če Združeno kraljestvo ne bo

sodelovalo pri policijskih dejavnostih – kar lahko počne – schengenskega informacijskega sistema že pred samimi olimpijskimi igrami v Londonu leta 2012.

Ali nam lahko poveste, komisar Barrot, kakšne so lahko po vašem mnenju posledice za varnost na olimpijskih igrah, kar me zelo skrbi, saj bodo potekale v Londonu in nenazadnje tudi v mojem volilnem območju. Mislim, da bi nas morala vse skrbeti varnost na olimpijskih igrah. To je le nekaj vprašanj, ki vam jih želim zastaviti. Še enkrat hvala, da ste prišli.

Tatjana Ždanoka, v imenu skupine Verts/ALE. – Gospa predsednica, v imenu svoje skupine se zahvaljujem komisarju Barrotu za njegova pojasnila. Seveda tudi mi obžalujemo trenutne razmere pri SIS II in VIS.

Vendar pa želim izpostaviti tudi nekatere druge pomisleke, saj veste, da ima moja skupina posebno stališče glede uporabe biometričnih podatkov, predvsem v VIS in SIS II.

To priložnost želim izkoristiti, da bi izpostavila naše stališče. Kot Sarah Ludford, sem tudi sama zelo hvaležna za dodaten čas pri današnjem govoru. Tudi sama bom verjetno imela preveč časa, čeprav mi je na voljo le šest minut in ne deset.

Tudi mi obžalujemo, da ima vse več organov dostop do teh sistemov. Trenutno nas skrbi, da bo SIS preoblikovan iz tehničnega orodja v splošni sistem za nadzor in spremljanje.

Zato želimo opomniti Komisijo, da sta usklajen pravni okvir za varstvo podatkov, ki temelji na najvišjih standardih, in sprejetje pravnega instrumenta o minimalnih zaščitnih ukrepih v postopkovnem pravu nujen predpogoj za popolno izvajanje teh novih sistemov.

Prav tako obžalujemo pomanjkanje sodelovanja s strani Sveta, predvsem zavrnitev uporabe postopka soodločanja za izvedbene projekte. Upamo, da bo v prihodnje Evropski parlament redno prejemal zanesljive informacije o preskusih, stroških, itd.

Ne želim ponavljati vprašanja prejšnje govornice, ampak tudi mi želimo od komisarja Barrota informacije o pogodbi in obveznostih, ki izhajajo iz nje, ter kaj se bo zgodilo, če preskus ne bo zadovoljiv, prav tako pa želimo vedeti, kakšni so morebitni stroški.

Mogoče za vprašanje potrebujemo odobritev: številnim vprašanjem bi se izognili, če bi bilo Parlamentu dovoljeno aktivno sodelovanje v postopku že od samega začetka. Zato upam, da bo ta primer prav tako dokazal, da je sedaj res čas za sodelovanje.

Timothy Kirkhope, v imenu skupine ECR. – Gospa predsednica, kot podpisnik PEK skupnega predloga sem zelo zadovoljen, da smo začeli s to razpravo. Zelo pomembno je, da v Evropskem parlamentu pozovemo Komisijo na odgovornost, ko razpravljamo o zadevah, ki vključujejo porabo znatnih zneskov denarja evropskih davkoplačevalcev. Res je, da se splošna javnost posebej zanima za tako občutljivo področje, ki se nanaša na varstvo in izmenjavo podatkov. Prišlo je do številnih problemov in zamud, kar pomeni, da nov sistem še vedno ne deluje. Resnično ni nobenega dvoma glede smiselnosti projekta.

Komisijo želim vprašati, zakaj je prišlo do takšnih zamud in prekomerne porabe sredstev. Kakšni ukrepi so bili izvedeni za odpravljanje teh pomanjkljivosti? Želimo si popolne preglednosti v zvezi z izvedbenim procesom, kot tudi v zvezi z finančnimi vidiki, na katere sem se skliceval. Kot navaja naša resolucija, Združeno kraljestvo – seveda sedaj še ne kot polnopravni član Schengena, skupaj s številnimi drugimi državami članicami, ne želi postati del sistema, dokler ne bodo najdene rešitve.

Prav tako želim vprašati, kakšni ukrepi so bili sprejeti proti pogodbenim izvajalcem, da bi bilo mogoče izterjati vsaj nekaj škode. Želimo, da se Komisija in Svet odzoveta na vprašanja, ki od njiju zahtevajo, da pojasnita razloge za nadaljnje zaupanje v trenutnega pogodbenega izvajalca in njegov uspešen razvoj sistemov. Ali obstaja prihodnost za ta projekt ali pa bi morali ponovno razmisliti o celotni pobudi? Kot je povedal komisar Barrot, nekatere države zamujajo, vendar jih glede na pomanjkanje zaupanja ne moremo obsojati. Evropski parlament mora biti stalno obveščen o poteku razvoja teh sistemov. Z veseljem pričakujem odziv Komisije na vprašanja, ki sem jih zastavil skupaj s kolegi.

Cornelia Ernst, v imenu skupine GUE/NGL. – (DE) Gospa predsednica, najprej želim povedati, da nas ne skrbijo iste stvari, kot skupino Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov). Zelo preprosto je: verjamemo, da dodatna prizadevanja za razvoj SIS II niso potrebna in da je to politično napačna odločitev. Tako menimo iz treh razlogov: prvič zaradi tega, ker meša podatke tajne službe in policije, kar daje sistem

podatkov, za katerega ni več mogoče jamčiti obvladljivosti in v katerem osebni podatki dejansko niso zaščiteni.

Drugi razlog so biometrični podatki, ki so sem umeščeni kot obsežen poskus, in tretjič, SIS II naj bi se uporabljal proti tako imenovanemu nezakonitemu priseljevanju. Zato smo pripravili predloge: kot vsi vemo, imamo SIS I. Menimo, da ga je smiselno razviti dalje v „*različico, primerno za vse*“. Gre za pragmatičen pristop, čeprav smo zaradi tega deležni ostrih kritik. Vendar pa verjamemo, da s takšnim pristopom, ki mu sledimo sedaj, ni mogoče doseči nič več. Če povem na preprost način: SIS II je dejansko neuspeh in nadaljnje plazenje okoli njega – če se tako izrazim – je nesmiselno. Pomembno je, da se denar, ki se napačno porablja, privarčuje, kar pomeni, da bomo imeli manj problemov s celotno zadevo in nas ne bo več skrbelo zaradi zamud s SIS II. To pravim tudi s stališča Saške, regije v Nemčiji, ki leži blizu Poljske in Češke republike. Zelo dobro vem, da bi bilo vsekakor bolj smiselno, če bi ukrenili nekaj za stabilizacijo s policijo, kot pa je uvedba takšne zadeve.

Carlos Coelho (PPE). – (PT) Gospe in gospodje, najprej se želim zahvaliti podpredsedniku Barrotu za njegovo izjavo, čeprav je v neenakopravnem položaju, saj bi bilo dobro slišati tudi izjavo Sveta. Jasno je, da je enostavneje izvajati parlamentarni nadzor Komisije, kot Sveta.

Decembra 2001 je bil Komisiji podeljen mandat, da uvede drugo generacijo schengenskega informacijskega sistema (SIS), ki naj bi po pričakovanjih začel delovati marca 2007. Prišlo je do številnih problemov in zamud. Nov sistem še vedno ne deluje. Nekateri ljudje napovedujejo, da ne bo vzpostavljen pred letom 2012, medtem ko drugi dvomijo v samo smiselnost projekta. Sedaj do zamud ne prihaja samo pri SIS, ampak tudi pri vizumskem informacijskem sistemu (VIS), saj oba projekta razvija isto podjetje.

Povedati moram, da še vedno zaupam podpredsedniku Barrotu. V svojem političnem življenju se je vedno izkazal kot kompetenten, resen in Evropi naklonjen človek. Vemo, da ni začel projekta SIS, ampak ga je podedoval, ko je sprejel spremembo funkcije na zahtevo predsednika Barrosa. Vendar pa je treba službe Evropske komisije in podjetje, ki naj bi po pogodbi razvilo centralni sistem, pozvati k odgovornosti.

Parlament ima proračunski organ, mi pa imamo pravico in dolžnost, da od Evropske komisije zahtevamo pojasnilo. Zakaj potrebujemo SIS II? Potrebujemo boljši nadzor na naših zunanjih mejah, potrebujemo večjo varnost, potrebujemo biometrične podatke in potrebujemo medsebojno povezan sistem opozoril. Predvidena sta dva globalna tehnična preskusa, tako imenovana mejna preskusa, prvi 22. decembra in drugi poleti 2010. Namen prvega preskusa je preveriti brezhibno, zanesljivo in učinkovito delovanje SIS II pod obratovalnimi pogoji za obdobje 72 ur in preveriti, ali lahko ključne pomembne lastnosti in usklajenost podatkov potekajo brez kakršnih koli problemov ali prekinitev.

V zvezi s tem se pojavljajo številna vprašanja. Ali obstaja kakršno koli tveganje, ki bi lahko ogrozilo izvedbo preskusa v decembru tega leta? Drugič, ali je bila preučena možnost zmanjšanja obsega zahtev ali celo zmanjšanja števila sodelujočih držav, da bi tako zmanjšali tveganje? Tretjič, ali je mogoče na te teste gledati kot na del letne pogodbe s podjetjem ali pa bodo obravnavani kot dodatne zahteve, kar bi povzročilo dodatne stroške? Četrto, ali so bile v pogodbo zaradi ugotavljanja problemov in tehničnih napak vključene dodatne storitve? Koliko denarja je bilo na ta račun izplačanega? Petič, koliko znaša skupen znesek kazni, naloženih pogodbenemu izvajalcu – kot je omenil podpredsednik Barrot – za zamude in tehnične napake, zaradi katerih so bili prejšnji preskusi neuspešni? Na šestem mestu, ali Komisija meni, da bi prišlo do prekinitve pogodbe s podjetjem Steria, če bi prišlo do prehoda na izvedbo alternativne rešitve? Če je tako, kakšne posledice bo to imelo za VIS?

Na koncu, gospa predsednica, še zadnje vprašanje: Ali je res, da sta Bolgarija in Romunija nehali čakati na SIS II, ter da se že načrtuje njuna vključitev v SIS I?

Ernst Strasser (PPE). – (DE) Hvala, gospa predsednica. Skušal se bom držati svojega časa za govor. Načeloma pozdravljamo uvedbo SIS II in njegovo funkcionalnost. Ko sem bil minister za notranje zadeve na začetku tisočletja, sem intenzivno lobiral za ta sistem. Takrat so nam obljubili, da bo uveden leta 2007, in eden izmed razlogov naj bi bil, da ga nujno potrebujemo za nove države članice, da bodo lahko sodelovale v tej varnostni arhitekturi.

Nove države članice so tu, še vedno pa čakamo na SIS II. Zamudo je treba neizprosno analizirati in preiskati. Prav tako mora priti do jasnih posledic. Učiti se moramo na preteklih napakah.

Priznati moramo, da je Komisija storila vse, da bi prišlo do napredka pri projektu SIS II, sprijaznila se je celo z manj kot brezhibnimi rezultati. Vendar ne smemo pozabiti, da ni smiselno sklepati prevelikih kompromisov,

saj bi to šlo na račun stabilnosti in zanesljivosti sistema. Zato moramo preprečiti vsa dodatna finančna bremena za države članice, ki bi lahko nastala kot posledica analiz, preskusov ali kakršnih koli dodatnih zamud pri sistemu. V zvezi s tem potrebujemo 100-odstotno preglednost in tudi jasno stališče za tiste, ki izvajajo projekt v imenu Komisije, to pa mora hkrati tudi pomeniti, kjer je to potrebno, da bo prišlo do finančnih posledic za te vodje projekta.

Edít Bauer (PPE). – (HU) Gospa predsednica, komisar, leta 2006, ko so nove države članice čakale na pridružitve v schengensko območje, smo se vzajemno dogovorili, da je eden izmed pogojev delovanje SIS II. V tem času je postalo jasno, da sistem sploh ne bo mogel delovati. Potem smo slišali, da tla niso bila dovolj močna, da bi lahko nosila težo tehnične opreme, in če portugalsko predsedstvo ne bi našlo rešitev za izvajanje sistema „SIS ena za vse“, bi osem novih držav članic še sedaj čakalo na vključitev v schengensko območje.

Pri tem ne smemo pozabiti, da je treba skleniti nove pogodbe, poiskati je treba nove finančne svežnje za razvoj sistema SIS II, medtem ko je treba še naprej financirati delovanje sistema SIS I+. Zato v praksi financiramo dva sistema, ki evropske davkoplačevalce staneta kar zajeten znesek denarja. Očitno govorimo o veliki naložbi, povezani z zagotavljanjem varnosti evropskih državljanov. V nasprotju z mojim levičarskim kolegom poslancem, menim, da lahko prinese velike spremembe z vidika kakovosti v korist evropske varnosti.

Prav tako me zanima zamuda, glede na to, da naj bi po predvidevanjih iz leta 2001 razvoj sistema trajal pet let, od 2002 do 2007. Sedaj govorimo o tem, da bo mogoče razvit čez 10 let. Komisar, takšna negotovost in podvojitve časa pri tehničnem sistemu ni sprejemljiva. Dobro se zavedamo, da lahko tehnični škrti zavirajo dela in da je prišlo do zamud pri javni naložbi, vendar moramo zastaviti vprašanje: kaj je razlog za to? Ali nekatere države, nekatere države članice mogoče namerno zavlačujejo z razvojem sistema SIS II? Če zaključim vprašanje, kakšno jamstvo imamo, da se ista zgodba ne bo ponovila pri sistemu VIS?

Elżbieta Katarzyna Łukacijewska (PPE). – (PL) Gospa predsednica, zaradi zamud in težav pri izvedbi dela na sistemu SIS II in napovedi, po katerih ne bo popolnoma funkcionalen do konca leta 2011, nekateri pravijo, da celo do leta 2015, je bila sprejeta odločitev o izvedbi preskusov SIS II pred koncem tega leta, s katerimi bo mogoče oceniti njegovo funkcionalnost. Če se izkaže, da ima SIS II napake, naj bi bil izveden alternativni načrt, ki bi temelji na izboljšavah SIS I.

Zaradi tega se pojavljajo številna vprašanja. Ali je Evropska komisija pripravljena izvesti alternativni načrt? Kaj se bo zgodilo z naložbami držav članic, ki so nosile stroške, povezane z nakupom opreme, na kateri naj bi deloval nov sistem? Ali se bo ta oprema lahko uporabila v alternativnem načrtu? Kako namerava Komisija naložiti pogodbene kazni tistim, ki so odgovorni za projekt?

Jacques Barrot, član Komisije. – (FR) Gospa predsednica, ne morem odgovoriti na vsa vprašanja, ki so mi bila zastavljena, glede na to, da smo trenutno v težkem položaju. V zvezi z VIS gre za preskuse, ki se nanašajo na centralni sistem in morajo biti izvedeni do 11. novembra, pri SISI II pa gre za mejnik, se pravi za merilo, ki mora biti izpolnjeno do konca leta.

Prvič, vsem govornikom se zahvaljujem. Želim, da ima Evropski parlament popoln dostop do vseh informacij. Rad bi vas spomnil, da so ta dva glavna sistema vzpostavile države članice ravno zaradi tega, da bi bilo mogoče uživati prost pretok ljudi pod varnimi pogoji, kot sta posebej izpostavila gospod Busuttil in gospod Moraes.

Najprej se bom skušal odzvati na VIS, še posebej na vprašanja gospe Ludford, ki se kot poročevalka še posebej zanima za ta problem. Povemo lahko to, da bodo preskusi na VIS izvedeni do 11. Novembra, in ti preskusi nam bodo povedali, ali naj spremenimo smer. Zaenkrat lahko še vedno predpostavljamo, da ima VIS trdno strukturo, pa tudi nekaj napak, ki pa jih je mogoče odpraviti. Vendar bodo ravno ti preskusi pokazali, ali moramo razveljaviti pogodbo s pogodbenim izvajalcem. Še vedno je prehitro, da bi o tem govorili, vendar bi v tem primeru ponovno preučili časovni načrt.

Izpostaviti želim, da se je leta 2005 Svet odločil, naj države članice uvedejo VIS na dosleden in usklajen način. Prav zaradi tega uredba o VIS nalaga, da bo sistem začel delovati v prvi regiji na datum, ki ga bo določila Komisija, ko jo bodo vse države članice obvestile, da so izvedle vse tehnične in pravne spremembe, potrebne za uporabo VIS v tisti regiji.

To pomeni, da bo VIS začel delovati v prvi regiji – Severni Afriki, kamor spadajo države, ki predstavljajo največje tveganje z vidika nezakonitega priseljevanja in varnosti – hkrati za vse države članice. Zato je res pomembno, da vsem državam članicam uspe vzpostaviti in upravljati VIS, saj bi imelo izjemne negativne posledice, če bi se izkazalo, da centralni sistem deluje normalno, kljub temu pa bi bili prisiljeni podaljšati rok samo zaradi teh zamud pri nekaterih državah članicah. Zaradi tega vztrajam pri tem stališču.

Gospa Ludford se je posebej sklicevala na problem olimpijskih iger. Iskreno upam, da bo do takrat prišlo do napredka. Vendar drži, da je bila pripravljena uredba, v skladu s katero bi se Združeno kraljestvo vključilo v SIS I + pred olimpijskimi igrami, če bi se to izkazalo za potrebno.

Prav tako želim povedati, da v zvezi s prosilci za vizum iskreno upamo, da ne bo prišlo do prevelikih odstopanj od zastavljenega roka, saj je to za nas zelo pomembno, prav tako pa se lahko poveča resno tveganje, da bodo ljudje „nakupovali“ vizume na veleposlaništvih, če bomo preveč odlašali z VIS.

Gospa Ždanoka je govorila o biometričnih podatkih in nadzorovanju dostopa do sistema. Mislim, da bomo o tem še imeli priložnost razpravljati, vendar pa bodo za ta preverjanja veljala številna jasna pravila. Opazil sem, da gospa Ernst nasprotuje sistemu, prav tako pa ne želim pozabiti, kaj mi je povedal gospod Kirkhope. Sedaj se bom obrnil na gospoda Coelhoa. Gospod Coelho dobro pozna SIS II in skušal bom odgovoriti na nekatera njegova vprašanja, hkrati pa bi rad pustil odprto možnost, da mu odpišem in tako odgovorim na njegovih sedem vprašanj.

Povem lahko, da je Komisija začela pogodbeno pogajanja s svojimi sopogodbeniki in da so bila ta pogajanja osredotočena na dve področji: izvajanje dodatnih storitev in zagotavljanje opreme, potrebne za izvedbo preskusov v povezavi s prvim mejnikom ter sprememba osnovne pogodbe, da bo tako mogoče mejnike znotraj SIS II formalizirati tudi s pogodbo. Okvirni dogovor smo dosegli konec julija. Konec julija smo dosegli splošen dogovor in sopogodbenik je res izpostavil, da obstajajo specifikacije, zaradi katerih se zdi doseganje tega prvega mejnika zelo zahtevno delo. Kljub temu smo podpisali pogodbo s pogodbenim izvajalcem, ki predvideva, da mora biti ta mejnik dosežen.

Vendar sta analiza in obdobje za odpravo napak pokazala, da je bil SIS II zgrajen na trdnih, čeprav občasno prekomerno zapletenih temeljih, in da je sistem mogoče popraviti, čeprav bo v to treba vložiti nekoliko truda.

Ta podrobna analiza nam je omogočila, da smo našli nekaj poti za izboljšavo sistema, je pa res, gospod Coelho – in to povem tudi celotnemu Parlamentu – da je pred nami zelo ambiciozen projekt na tem področju in da je zelo težko napovedati, kaj se bo zgodilo.

Vendar lahko povem, da smo naložili pogodbene kazni konzorciju Hewlett-Packard-Steria, da bi ga tako kaznovali na eni strani zaradi njegove nezmožnosti, da bi zagotovil sistem, ki bi ustrezal zahtevni pogodbeni ravni ob koncu pogodbenega obdobja operativnih preskusov na ST, ter na drugi strani – vsaj začasno – zaradi zamud, do katerih je prišlo pri notranjih preskusih VIS.

Za oba ta projekta velja ista pogodba, tako da se kazni enako odbijejo na računih za SIS II in VIS. Višina teh kazni znaša 3,5 milijona EUR in v primeru VIS se še vedno povečujejo, medtem ko je bilo to za SIS II zaustavljeno, ker so se januarja začela izvajati popravila in analiza. Če bi morali te projekte opustiti, bi moral sopogodbenik vsekakor nositi ustrezne stroške.

Gospa predsednica, glede na trenutne razmere in ob upoštevanju tega, kar sem povedal v zvezi z VIS, o preskusih, ki bodo potekali 11. Novembra, in v zvezi s SIS II glede namena potrjevanja prek mejnika ob koncu leta, ne morem podati natančnejšega odgovora, ali je arhitektura res smiselna, saj smo zdaj v fazi izvajanja teh preskusov in priprav na mejnik.

Povedati želim, da bomo veseli, če nam bo Parlament pomagal spodbosti sopogodbenika. Kot ste lahko opazili, sem zelo odločen in sem osebno vpleten v to zadevo. Upam, da bom, tako kot v primeru projekta Galileo, bolj ali manj uspešen pri reševanju teh projektov, ki sta s tehnološkega vidika zelo zanimiva in ki bi Evropi zagotovila prednosti, ki jih daje visoko učinkovit sistem, vendar pa tega nocoj še ne morem z gotovostjo trditi.

Prav tako bomo veseli, če bo Parlament spodbudil države članice: v zvezi s VIS ugotavljamo, da trenutno največje zamude povzroča nekaj držav članic.

Gospa predsednica, dobro se zavedam, da nisem odgovoril na vsa vprašanja, vendar sem Parlamentu na razpolago, da poslanec v EP, predvsem pa tistim, ki so mi zastavili vprašanja, zagotovim zahtevane informacije, takoj ko jih bom imel na voljo.

Predsednica. – Najlepša hvala za vaš odgovor, komisar. Prejela sem tri predloge za resolucijo, s katerimi zaključujem to razpravo.⁽²⁾

⁽²⁾ Glej zapisnik

Razprava je zaključena.

Glasovanje bo potekalo v četrtek, 22. oktobra 2009, ob 11.00.

20. Dnevni red naslednje seje: glej zapisnik

21. Zaključek seje

(Seja se je zaključila ob 20.45)